

Gyvenimas

Laikraštis Prienų rajono ir Birštono krašto žmonėms
Nacionalinės rajonų ir miestų laikraščių leidėjų asociacijos narys

ISSN 1648-0392

9 771648 039035

Nr. 55 (10210) * 2019 m. liepos 24 d., trečiadienis

Kaina - 0,45 Eur

Paba diena

Šiandien – mėnulio delčia, saulė teka 5 val. 13 min., leidžiasi 21 val.

37 min. Dienos ilgumas 16 val. 24 min.

Šiandien vardadienius švenčia Kristina, Živilė, Kunigunda, Dargvilas (-ė), ketvirtadienį - Jokūbo, Kristoforo, Kristupo, Kargaudo, Valimanto, Aušrinės vardo diena, penktadienį – Aneta, Ona, Onė, Jokimas, Joakimas, Daugintas (-ė), Eigirdas (-ė), Eigirda, Milė.

Liepos 25 – Jokūbinės, Nuobaigos

Liepos 26 – Šv. Ona, Pabaigtuvės, Šv. Joakimas

„Gerovės valstybės“ mįslės

2 p.

Moksleiviai vasaros atostogas iškeitė į darbą

3 p.

Prisiminimai apie darbą su Vytautu Pakarsku

4 - 5 p.

Parama vietiniams keliams – jau ši rudenį

6 p.

Kova dėl nekokybiškos sofa-lovos baigėsi pirkėjos pergale

8 p.

PO ŽVAIGŽDĖTU VASAROS DANGUM

LITERATŪRINIAI VAKARAI BIRŠTONE 2019 M.

Liepos 26 d. (penktadienį)
18.00 val. Jundeliškėse

„...kur pilvas, ten ir mūsų širdis!“, arba
Apie tai, ką kadaise valgė ir gėrė Panemunių dvarų ir dvarelių gyventojai

Dalyviaus: gastrominio paveldo tyrėjas Rimvydas Laužikas, architektas, architektūrologas Marius Daraškevičius Stanislavo Moravskio ir jo amžininkų kūrybą skaitys aktorius Andrius Bialobžeskis
Muzikuos: Agata Ursul, Benas Gocentas, Povilas Lukaševičius
Renginį ves istorikė Reda Griškaitė

Renginys nemokamas. Bus fotografuojamas ir viešinamas

Vakara organizuoja:

Vakaro mecenatai:

Partneriai:

„Žiburio“ gimnazijos 95-osios abiturientų laidos išleistuvės

Liepos 17-ąją Prienų kultūros ir laisvalaikio centre vyko iškilminga Prienų „Žiburio“ gimnazijos 95-osios abiturientų laidos brandos atestatų įteikimo šventė. Šiomet gimnaziją baigė 107 abiturientai.

Šventė prasidėjo gimnazistų Pauliaus Bendinsko ir Godos Lukaševičiūtės muzikiniu pasirodymu. Abiturientus, jų mokytojus ir artimuosius pasveikino gimnazijos direktorė Irma Kačinauskienė. Ji pasidžiaugė, kad net 37 abiturientų valstybinių brandos egzaminų įvertinimai atitinka aukštesnįjį pasiekimų lygį (įvertinti nuo 86 iki 100 balų).

(Nukelta į 3 p.)

Abiturientų padėkos žodį tarė Mantas Bublys.

Šimtukus gavo 8 abiturientai.

Autorės nuotraukos

Startavo savanorystės skatinimo iniciatyva Prienų krašte

Prienuose pradėtas vykdyti savanorystės skatinimo projektas, kurį įgyvendina socialinė iniciatyva „Stipri šeima Prienuose“. Projekto tikslas – skatinti savanorystės tradicijas Prienų krašte ir pakviesti kuo daugiau žmonių aktyviai dalyvauti bendruomenės gyvenime.

„Labai smagu, kad turime aktyvių žmonių, susidomėjusių šiuo projektu, ypač džiugina Prienų krašto jaunimas – jie pirmieji pradėjo projekto veiklas,“ – sako projekto koordinatore Irma Urbonaitė.

Liepos 16–18 dienomis būs jaunuolių dalyvavo Stakliškėse vykusiose mokymuose, kurių metu

(Nukelta į 2 p.)

...bet šiandien dar namo sugrįžk! Tu atminties taku per sodą ir saulės spindulių rašyk stogastulpyje meilės žodį.
„Jonui Kazlauskui atminti“ – Anarsija Adamonienė

Lietuvos Respublikos Seimas
ANDRIUS PALIONIS
LAISVOS HARTOS AKTYVUS BIRŠTONO IR PRIENŲ KRAŠTU

Tradiciškai rugpjūčio pirmoji KVIETIA
į Matiešionis, prof. kalbininko Jono Kazlausko tėviškę.
Šiomet čia, Matiešionyse, paminėsime LR Seimo paskelbtus Juozo Tumo-Vaižganto ir Vietovardžių metus, prisiglausime prie Jono Kazlausko atminimo, pažymėsime 89-ąsias profesoriaus gimimo metines.
Vakaro metu žiūrėsime Prienų r. sav. N. Ūtos mėgėjų teatro „Vėtrungė“ (rež. Anelė Lukjančuk) atliekamą J. Tumo-Vaižganto komediją „Žemės ar moters“, klausysimės etninio muzikavimo.
Ant lietuvybės kalvos Matiešionyse, Birštono sav. renkamės rugpjūčio 1 d. 18.00 val.
VISI esate labai laukiami!

Lietuvos Respublikos Seimo narys
Andrius Palionis

Nuomonė

Rytas STASELIS

„Gerovės valstybės“ mįslės

Ministras pirmininkas Saulius Skvernelis tvirtina, esą Vyriausybė svarstys, ar artimiausiu metu apmokestinti ne tik labiausiai aplinką teršiančius dyzelinius automobilius, bet ir visą šiuo kuru varomą transportą. Taigi didžią dalį žemės ūkio technikos – traktorius beigi kombainus.

Praėjusią savaitę, būdamas Tauragėje, praėjau šalia vienos lengvųjų automobilių stovėjimo (parkavimo) aikštelės ir suskaičiavau joje 13 pastatytų automobilių. Atspėkite, kiek jų buvo varomi dyzelinu? Teisingai – visi ligi vieno. Nenoriu pasakyti, kad mažesniuose šalies miestuose viskas yra „ant dyzelio“, tačiau faktas, kad didesnė transporto dalis juda varoma šiuo būdu.

Todėl akivaizdu, kad Vyriausybės planai yra prasta žinia tokia technika naudojamiems. Pasekmės gali būti daug skaudesnės didumai kišenių daug labiau nei Sveikatos apsaugos ministerijos eksperimentai vartalojant vaistų kainodarą.

Ta proga Tauragėje diskutavome su kolegomis, kaip turėtų elgtis Lietuvos vykdomoji valdžia, kad galiausiai nepasiklystų tarp įvairiais lygiais deklaruojamų tikslų ir išlaikytų bendrą jų koordinacinių sistemą.

Viena vertus, akivaizdu, kad dabartinis arba atnaujintas ministrų kabinetas yra visai ne „kubiliškas“ – jis yra ne taupantis ar pinigų kaupiantis, o dalinantis. Ir nepaisant atsinaujinimo, sunku patikėti, kad, ligi Seimo rinkimų likus kiek daugiau nei metams, šį principą kaip nors ketintų ar gebėtų pakeisti.

Problema tik, kad pažadų padalyti paskelbta nemažai, tačiau ištekliai nebėra, todėl sągalvota pagaliau išgirsti kasmet tarptautinių ekspertų kartojamus patarimus padidinti iplaukų į valstybės biudžetą bazę. Dažniausiai Pasaulio banko, Tarptautinio valiutos fondo, o dabar ir Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos atstovai kraipo galvas, kodėl Lietuvoje nėra visuotinių nekilnojamojo turto ir automobilių mokesčių.

Tad iki šios vietos – tarsi ir viskas logiška.

Dar labiau logiška atrodo prisiminus Prezidento Gitano Nausėdos inauguracijos kalbą, kurios pabaigoje jis pageidavo, kad Vyriausybė „gerovės valstybės“ vardan imtųsi padidinti per biudžetą persikirstomą bendrojo vidaus produkto dalį iki 35 proc., nes tik tuomet rastųsi daugiau viešųjų finansų išteklių, iš kurių būtų galima kelti algas medikams, mokytojams ir visiems biudžetinio sektoriaus atstovams.

Vyriausybės nemeilė dyzelinu varomiems mechanizams, be to, esmingai atitinka bendrą Europos Sąjungos politiką mažinti taršą bei klimato kaitą skatinančias anglies dvideginio išlakas į atmosferą. Taigi ir europiniame kontekste atrodo, kad mūsų valdžia neklaidžioja tamsoje, atvirkščiai – jos veiksmai yra veiklos patvirtinami logiški bei pagrįsti. Ministrai svarsto, gal išvis be žmogaus veiklos paskatinto anglies dvideginio išlakų galėtume gyventi nuo kokių 2050 metų.

Cia jau galėtume trumpai, bet kandžiai pasišaipyti, nes šiame kontekste nauji mokesčiai „už orą“ atrodytų visai logiški: žmogus yra toksai sutvėrimas, kuris įkvepia orą, įsisavina deguonį ir iškvepia daugiau anglies dvideginio. Be to, vis dar didžioji žmonių dalis valgo mėsą, pageidaudami jautienos. O galvijai savo ruožtu rupšnojia žolę ir išskiria metaną – dujas, kurios taip pat yra viena didžiųjų klimato kaitos priežasčių. Klausimas – ar turėtume taupiau kvėpuoti ir valgyti mažiau padorios mėsos?

Nelaimė yra ta, kad tokie klausimai nėra vien tik absurdiškai spekuliatyvūs, kaip atrodo iš pirmo žvilgsnio. Nes taip pat teoriškai galima padidinti mokesčių nebenaujam Tauragėje gyvenančio, tačiau Klaipėdoje dirbančio gydytojo (arba mokytojo, arba bibliotekininko, etc.) automobiliui (t.y. sumažinti jo mobilumo galimybes) bei 10-15 proc. padidinti atlygį už jo darbą arba išmokas už jo Tauragėje gyvenančias mažametes atžalas. Ar jis dėl to jausis gyvenantis labiau „gerovės valstybėje“?

Galbūt. Tačiau teigiamas atsakymas – anaipol ne šimtu procentų akivaizdus. Galima lenkti į tą pusę toliau: taip, jeigu padidinus atlyginimą tam žmogui nebereikės važinėti Klaipėdon ir jis galės dirbti Tauragėje. O jei jo veiklos (nebūtinai verslo) sėkmės pagrindas yra jo mobilumas, t.y. galimybė pigiausiai būdu naudotis nuosavu transportu? Net nekalbu apie verslą.

Valstybė, net sutelkusi 35 proc. nuo BVP dydžio viešuosius išteklius, niekada nesugebės užtikrinti, kad darbo galimybės Klaipėdoje – Kaune – Vilniuje ir Tauragėje – Skuode – Prienuose būtų vienodos. Todėl kaip tai paveiktų regioninę atskirtį, valdžiai mažinant žmonių mobilumo galimybes? Manau – blogai.

Dar praėjusią savaitę su kolegomis kalbėjome, kad būtų gera, jeigu p. Nausėda išsamiau išsifruotų, ką reiškia „gerovės valstybė“ jo politikos programoje. Nes ligi šiol atrodo, kad visų pirma, „gerovės valstybė“ turėtų reikšti galimybę daugiau vartoti. Ir šioje vietoje randasi daugiau ir bjauresnių klausimų apie ekologiją, aplinką, sveikatą.

Tik nereikia tikėtis, kad „gerovės valstybės“ aplinkoje gyvenantis žmogus būtinai, tačiau savaime taps sąmoningas. Turėjome jau utopinę komunizmo doktriną, kuri turėjo būti grindžiama sąmoningumu apie viešajam gėriui atiduodamus gebėjimus ir gaunamą gerovę pagal poreikius.

Startavo savanorystės skatinimo iniciatyva Prienų krašte

(Atkelta iš 1 p.)

turėjo galimybę pažinti savanorystę iš arčiau. Mokėsi labiau pažinti save, dirbti komandoje. Ši stovykla padėjo atrasti galimybes bei asmenines perspektyvas savanorystėje, suprasti, ką kiekvienas su savo gebėjimais gali duoti Prienam, Lietuvai, pasauliui. Stovykla vyko gimnazijos patalpose.

Iniciatyva vien stovykla neapsiriboja, jaunimas ir toliau kurs bei įgyvendins savanoriškas veiklas Prienų krašte. Visus susidomėjusius savanoriška veikla Prienų krašte raginame kreiptis į šias organizacijas: Stipri šeima Prienų krašte, Prienų krašto savanorių klubas.

Organizatorių informacija

Sveikata

Kalanetika – karališką laikyseną formuojanti mankšta, meditacija

Prienų „Ažuolo“ progimnazijos aktų salėje startavo kalanetikos užsiėmimai. Į nemokamą užsiėmimą, kurį finansuoja Prienų rajono savivaldybės visuomenės sveikatos biuras, susirinko gausus moterų būrys.

Užsiėmimo pradžioje trenerė, kūno kultūros mokytoja Ramunė Glatkauskaitė moterims pasakojo apie tai, kas yra kalanetika. Trenerė teigė, jog kalanetika yra įkvėpta balto, tad užsiėmimų metu labai svarbi yra taisyklinga laikysena, dubens dugno raumenys. R. Glatkauskaitė kalbėjo, kad kalanetika yra neatsiejama nuo jogos, kadangi ir kalanetikoje, ir jogoje gausu tempimo pratimų, meditacijos. Kalanetika turi panašumų į pilatesą, nes į treniruotę įeina ir pulsavimo pratimai. Pristačiusi, kokių pagrindų bus vedamas užsiėmimas, trenerė paragino moteris išsitiesti sporto kilimėlius ir, atkartojant jos rodomus pratimus, pradėti apšilimą. Moterims greitai sukvėdė kalanetikos esmę ir demonstravo kūno ištvermę bei lankstumą, nors dauguma užsiėmimo pradžioje prisipažino, kad jau daugelį metų ne-

sportavo. Trenerė po užsiėmimo sakė, kad moterims jai paliko labai gerą įspūdį: „Jos priėmė mane atvira širdimi, nors dauguma nežinojo, ko tikėtis einant į šį užsiėmimą. Manau, kad mums pavyko užmegzti gerą abipusį kontaktą, jos priėmė tai, ką joms daviau, tai leido atlikti pratimus tiksliai ir koordinuotai. Moterims mane nustebino, tikėjau, jog bus sunkiau, reikės daugiau aiškinti, taisyti, jei pratimus atlikinėš netaisyklingai, bet to mažai reikėjo. Esu labai patenkinta moterimis, jos stiprios, sklandžiai ir harmoningai atliko pra-

timus“. R. Glatkauskaitė, kalbėdama apie kalanetikos užsiėmimus, kurie vyks antradieniais – ketvirtadieniais iki rugpjūčio 31 dienos, pabrėžė, jog norinčiųjų dalyvauti užsiėmimuose labai daug, dėl to ir buvo būtina išankstinė registracija. Trenerė teigė, kad labai laukia visų, tačiau užsiėmimo metu privalo įsitikinti, jog pratimai atliekami taisyklingai, todėl viename užsiėmime gali dalyvauti ne daugiau kaip dvidešimt žmonių.

Darija Ustilaitė

Saulės poveikis sveikatai: nauda, žala, profilaktika

„Saulės radiacijos intensyvumo kaita veikia žmonių sveikatą“, – teigia vaistininkė Laura iš Vilniaus. Ji laikraščio skaitytojus įspėja apie gresiančius susirgimus, kai organizmui trūksta saulės spindulių. Taip pat ir pataria, kaip išvengti odos nudegimų, kaitinant saulei.

- Žiemą žmogus gauna vos 2,5 tūkst. šviesos vienetų per dieną, o pavasarį - 7-10 tūkst. Kokią įtaką tai gali turėti žmogaus organizmui, psichologinei būsenai?

- Negaudamas reikalingo kiekio saulės vienetų per parą, organizmas jaučia vitamino D trūkumą. Net 90 proc. vitamino D mes pasigaminame dėl saulės poveikio ir tik 10 proc. šio vitamino mes gauname su maistu. Lietuvoje yra jaučiamas vitamino D deficitas, nes mes gyvename tokioje geografinėje zonoje, kurioje labai dažnai trūksta saulės. Vitamino D stygius gali lemti kaulų lūžius, dantų ligas, taip pat silpną bendrą imunitetą, nuolatinį nuovargį, silpnumą ir net polinkį į depresiją. Taip pat gali slinkti plaukai, negyti žaizdos.

- Kuo rizikuojame nesaikingai būdami lauke, šviečiant kaitriai saulei?

- Visų pirma rizikuojame nudegti odą. Nesaikingas buvimas skatina priešlaikinę odos senėjimą, paskatina odos vėžio atsiradimą. Norint to išvengti, reikia naudoti apsauginius kremus.

- Kiek laiko tokiu oru rekomenduotumėte praleisti lauke?

- Kaitrios saulės rekomenduotumėte vengti. Ypač nuo 10 iki 15 val.

- Minėjote, kad saulė kenkia mūsų odos būklei? Kaip ji veikia odos epidermį bei dermos sluoksnį?

- UVA ir UVB spindulių veikiamos viršutinio odos sluoksnio epidermio ląstelės ilgainiui žūva, raginis sluoksnis sustorėja, oda atrodo grubiau, o veido kontūras tampa nebe toks ryškus. Gilesni odos sluoksniai taip pat stipriai paveikiami: naikinama pagrindinė odos stangrumą palaikanti medžiaga kolagenas, pradeda mažėti odos drėgmei būtinos hialurono rūgšties, pakinta kraujagyslių sienelių laidumas ir sutrinkdama natūraliems atsinaujinimo procesams svarbi kraujo mikrocirkuliacija. Oda išsausėja, ima rasti raukšlės.

- Per pastaruosius 10 metų labai išaugo odos procedūrų populiarumas, kodėl vasarą jų reikėtų vengti?

- Odos procedūros dažnai atliekamos su koncentruotomis medžiagomis, kurios, sureagavusios su saulės spinduliais, gali sukelti alerginę reakciją, todėl po visų procedūrų reikia vengti saulės ir rinktis maksimalią apsaugą - nuo saulės turintį kremą.

- Kokio amžiaus žmonių grupėms intensyviau saulės spinduliai pavojingiausi?

- Pavojingi kūdikiams, mažiems vaikams, neščioms moterims, senyvo amžiaus žmonėms bei sergantiesiems lėtinėmis ligomis. Nors Lietuvoje vasaros saulė neatrodo labai kaitri, dažnai neįjauciamas didelio karščio, tačiau saulės spinduliai gali būti pavojingi odai. Mėgautis saulės spinduliais reikėtų saikingai ir atsakingai, naudojant apsaugines priemones, kadangi saulė gali ne tik nudeginti odą, bet ir sukelti nemalonių patikimų.

- Ar kremas nuo saulės padeda išvengti odos susirgimų?

- Apsauginiai kremai nuo saulės mažina odą veikiančių UV spindulių intensyvumą. Jie gali būti kelių rūšių. Matiniai kremai, kurių sudėtyje yra cinko oksido ar titano dioksido, selektyviai neabsorbuojantys UV spindulių, bet atspindintys ir išskaidantys visus spindulius. Šie kremai naudingi žmonėms, kuriuos vargina fotosensibilizacija ar kitos ligos, dėl to reikalinga apsauga nuo viso spektro UV spindulių, bet, deja, daugumai nėra kosmetiškai priimtini. Cheminiai UV spindulius absorbuojantys preparatai naudojami dažniausiai. Jie paprastai yra bespalviai. Įprasti UVB spindulius absorbuojantys kremai maksimaliai absorbuoja UVB spindulius, tačiau praleidžia visus ilgesnius nei 320 nm bangos spindulius. Plataus spektro absorbuojantieji kremai sugeria

UVA ir UVB spindulius. Tie preparatai, kurių sudėtyje yra paraaminobenzoinės rūgšties (PABA) ir jos esterų (ji plačiausiai naudojama apsauginių kremų gamybai), absorbuoja UVB spindulius, todėl efektyviai apsaugo nuo nudegimo saulėje, bet mažai veiksmingi esant fotosensibilizacijai. Tiek kremai, kurių sudėtyje yra benzofenonų ar antranilatų, saugo nuo UVA spindulių.

- Kokio stiprumo apsauginį kremą nuo saulės patartumėte naudoti?

- Kremai pagal SPF (apsaugos nuo saulės faktoriaus) intensyvumą skirstomi: „mažas“ – iki 10 SPF, „vidutinis“ – 10-20 SPF, „aukštas“ – 25-35 SPF ir „labai aukštas“ – 40-50 SPF. SPF parodo, kiek jūs galite būti saulėje, nenukentėdami nuo UVB spindulių. Jei parašyta SPF 15, būti saulėje galima 150 minučių (15x100). Tai reiškia, kad kuo žmogaus oda šviesesnė, tuo turi būti didesnis SPF arba odą reikia dažniau tepti apsauginiu kremu. Lietuvoje rekomenduotiau 20 - 50 SPF apsaugą, o būnant šiltuose kraštuose 50 SPF. Pasirinkimas priklauso nuo kiekvieno žmogaus individualaus odos tipo.

- Kaip išsirinkti apsaugą nuo saulės pagal savo odos tipą?

- Išskirčiau keturis odos tipus, į kuriuos atsižvelgus, būtų galima išsirinkti tinkamiausią kremą nuo saulės. Pirmas tipas, kai oda per 10 minučių neįdega, o nudega, atsiranda pūslelės (šviesiaodžiai, šviesiaplaukiai žmonės). Jiems būtina apsaugos priemonė su ne mažesnio kaip 30 SPF Antras tipas - kai oda truputį įdega, tačiau per 10-15 minučių dažniausiai nudega (rusvaplaukiai, šlaquoti, blyškios, strazdanotos odos savininkai). Jiems būtina apsauginis kremas turintis ne mažiau kaip 25 SPF. Trečias tipas – oda retkarčiais gali nudegti, tačiau visada įdega (tamsesnės odos, tamsių plaukų ir akių žmonės). Būtina apsaugos priemonė ne mažesnio kaip 15 SPF. O štai ketvirtas odos tipas, kai įdega stipriai ir greitai, beveik niekada nenudegama (žmonės, kurių veido oda, akys ir plaukai yra tamsūs). Jiems vis tiek rekomenduotiau naudoti apsaugą nuo saulės, tik jau kiek lengvesnę nuo 8 SPF.

-Ačiū už pokalbį.

Kalbėjosi Darija Ustilaitė

„Žiburio“ gimnazijos 95-osios abiturientų laidos išleistuvės

Už sportinius pasiekimus apdovanoti abiturientai ir jų tėvai.

(Atkelta iš 1 p.)

„Ką sutikote, kiek kartų suklypote, ko išmokote – tai yra tikrasis jūsų išsilavinimas. Tai jus suformavo tokius, kokie esate šiandien“, – sakė direktorė.

Pasveikinti abiturientus atvyko ir būrys garbių svečių. Prienų r. savivaldybės meras **Alvydas Vaicekuskas** ir Švietimo skyriaus vedėjas **Rimvydas Zailskas** džiaugėsi abiturientų pasiekimais, linkėjo pasirinkti širdžiai mielą veiklą ir nepamiršti Prienų krašto. Jie įteikė pi-

nigines premijas aštuoniems „šimtukus“ gavusiems abiturientams. 100 balų įvertinimą iš anglų kalbos valstybinio brandos egzaminų gavo **Dovilė Juocevičiūtė, Domintas Liniauskas, Saulė Kulvinskaitė, Goda Lukoševičiūtė, Karolina Petraškaitė, Akvilė Tirvaitė** ir **Akvilė Vitkauskaitė**. Abiturientas **Milvydas Kutulis** gimnaziją baigė su pagyrimu ir „šimtukus“ gavo iš matematikos bei anglų kalbos valstybinių brandos egzaminų. LR Seimo nario **Andriaus Palionio** vardu abiturientus pasveikino jo padėjėja **Valė Pet-**

kevičienė. „Jūs garsinate ne tik Prienų kraštą, bet ir Lietuvą. Būkite drausūs ir atkaklūs. Nebijokite nesėkmių, tegul jų būna kuo daugiau, nes nesėkmės padeda tobulėti“, – linkėjo V. Petkevičienė. Už gimnazijos vardo garsinimą padėkas ir dovanas ji įteikė abiturientams **Mantui Bubliui** ir **Godai Lukoševičiūtei** (buvusiai Gimnazijos mokinių seimo prezidentei). Taip pat apdovanojo ir dailės konkurso „Padėka mamai“ dalyvavusias abiturientes **Karoliną Petraškaitę** ir **Eglę Zujūtę**. Už puikius akademinius pasiekimus ir aktyvią veiklą gimnazijos bendruomenėje abitu-

rientes **Vaidą Gusaite** ir **Ugnę Šalčiūtę** apdovanojo Seimo nario **Vytauto Kamblevičiaus** padėjėjas **Žilvinas Labanauskas**, o UAB „Prienų kompiuteriai“ vadovas **Darius Kuliša** dovaną įteikė abiturientui **Nojui Gataveckui**, kuris informatikos egzaminą išlaikė su 99 balų įvertinimu.

Tradiškai buvo padėkota geriausiems abiturientams už aktyvų dalyvavimą gimnazijos ir visuomeninėje veikloje, akademinius bei sportinius pasiekimus, padėkos įteiktos ir šių abiturientų tėvams. Geriausių abiturientų pavardės įrašytos į Gimnazijos garbės knygą.

Abiturientams brandos atestatus įteikė gimnazijos direktorė **Irma Kacinauskienė** ir klasių vadovės: **Virginija Šiugzdiniene, Levutė Karčiauskienė, Rūta Pūrienė** ir **Aušra Menkevičienė**. Po iškilmingos atestatų įteikimo ceremonijos padėkos žodį abiturientų vardu tarė **Mantas Bublys**. Jis dėkojo abiturientų artimiesiems ir mokytojams už neįkainojamas gyvenimo pamokas ir palaikymą. „Jausdami savo artimųjų ir mokytojų palaikymą, mes toliau žengsime pirmyn ir rašysime savo gyvenimo knygą“, – sakė M. Bublys.

Liucija Ališauskaitė

Interviu

Moksleiviai vasaros atostogas iškeitė į darbą

Sulaukusiems tam tikro amžiaus paaugliams dažniausiai atsiranda didesnių poreikių, norima įsigyti prekių ar užsiimti tam tikromis veiklomis, kurios, žinoma, kainuoja, tačiau prašyti pinigėlių iš tėvelių darosi nesmagu. Vasaros taip pat, rodos, darosi ilgos ir nuobodžios, todėl papildoma veikla, jei ta veikla ne tik naudinga, bet ir padedanti įgyti patirties bei nešanti pelną, tampa vienu geriausių pasirinkimų norint pabėgti nuo rutinos. Vasaros darbas tarp moksleivių yra viena populiariausių veiklų vasaros sezonu, todėl buvo įdomu šia tema pakalbinti Prienų gimnazistus.

Ką dirbate šią vasarą? Ar esate darbu patenkinti?

Dovydas: „Dirbu barmenu – padavėju. Esu gan patenkintas savo darbu. Praeitą vasarą dirbau toje pačioje įstaigoje, todėl darbas nėra visiškai naujas, ir yra daug paprasčiau orientuotis.“

Ieva: „Šią vasarą dirbu Birštono ledainėje „Smalžė“ ledų pardavėja. Esu patenkinta.“

Žygmantas: Dirbu popieriaus pakavimo įmonėje „Vaidomoi“. Kadangi tai yra tik laikinas darbas, jis tikrai nėra blogas.“

Monika: „Dirbu kosmetikos parduotuvėje pardavėja – konsultante. Patenkinta, tenkina ir darbo sąlygos, ir palankus grafikas.“

Miglė: „Dirbu padavėja kavinėje. Darbas pranoko mano lūkesčius.“

Kamilė: „Vasarą dirbu padavėja sodyboje. Darbas man patinka, nes labai mėgstu bendrauti su žmonėmis, o ten komunikuoti tenka labai daug.“

Ar lengva susirasti darbą vasarai ir įsidarbinti?

Dovydas: „Asmeniškai man darbą rasti buvo lengva. Manau, kad visur padeda pažintys. Tačiau kitiems būna daug sunkiau.“

Ieva: Į šį klausimą atsakyti tiksliai yra sunku. Manau, jog darbo skelbimų būna labai daug, tačiau tai priklauso nuo paties žmogaus ir nuo to, ar jam tinka siūlomo darbo sąlygos, ar

jis sugeba viską tinkamai atlikti ir t.t.“

Žygmantas: „Manau, kad darbą susirasti nėra sunku, jei tikrai tuo domiesi, skiri laiko paieškoms. Pasiūlymų tikrai yra nemažai, tiesiog reikia pasirinkti tinkamiausią.“

Monika: „Susirasti darbą padėjo mama, todėl sunkumų neturėjau. Tačiau esu girdėjusi, jog tai padaryti tikrai nėra lengva, ypač jei dar neturi 18 metų.“

Miglė: „Kai labai nori, viskas yra įmanoma. Susirasti bet kokį darbą nėra sunku, tačiau norint turėti gerą, tenkinantį visus poreikius bei mėgstamą darbą, tenka pasistengti.“

Kamilė: „Susirasti darbą vasarai nėra lengva. Ypač nepilnamečiams. Dauguma darbdavių nori darbuotojų, jau turinčių patirties, todėl jaunimas neretai jiems būna tiesiog nereikalingas.“

Kodėl atostogas iškeitė į darbą?

Dovydas: „Dirbti pradėjau, turėdamas tikslą užsidirbti papildomų pinigėlių savo išlaidoms, laisvalaikiui.“

Ieva: „Dirbu jau ne pirmą vasarą, todėl manau, kad tai puiki galimybė užsidirbti bei įgyti naujos patirties.“

Žygmantas: „Esu dirbęs ir anksčiau. O pagrindinis tikslas, tikriausiai kaip ir visų – turėti pinigėlių savoms išlaidoms.“

Miglė: „Matyt, visi sako tą patį: įgyti naujos patirties bei susitaupyti

savoms išlaidoms.“

Kamilė: „Dirbti norėjau, nes, mano nuomone, tai puiki galimybė išbandyti save ir fiziškai, ir psichologiškai. Taip pat tai padeda pažinti save, savo interesus, šiek tiek turi įtakos ateities profesijos pasirinkimui. Negalima pamiršti ir to, kad už daugelį norimų dalykų galiu susimokėti pati ir nereikia prašyti pinigų iš tėvelių.“

Kaip manote, ar sezoniniai darbai yra naudingi?

Dovydas: „Manau, kad vasaros darbai yra labai naudingi. Jie suteikia patirties įvairiose srityse, moko atsakomybės, bei tai yra mažas žingsnis į suaugusiųjų gyvenimą.“

Ieva: „Kiekvienas darbas yra naudingas. Net jeigu kažkas jame nepasiseka, visuomet gali mokytis iš savo klaidų ir kitą kartą viską atlikti daug geriau. Taip pat tai puiki proga įgyti vis naujų žinių bei patirties.“

Žygmantas: „Jų nauda yra labai didelė. Svarbiausia yra tai, kad laikas yra nešvaistomas veltui. Vienaip ar kitaip yra išmokstama kažko naujo ir, negana to, už tai yra atlyginama.“

Miglė: „Kiekvienas darbas duoda naudos, kuri priklauso nuo specialybės. Mano atveju, ugdausi bendravimo įgūdžius, turiu galimybę susipažinti su naujais žmonėmis, įgaunu patirties ateičiai.“

Kamilė: „Vasaros darbai yra

labai naudingi, nes, kaip jau minėjau, jie padeda pažinti save, suprasti, ko nori ateityje.“

Ar suderinate darbo laiką su laisvalaikiu? Ar užtenka laiko pailsėti prieš mokyklą?

Dovydas: „Tenka paaukoti didelę dalį laisvalaikio darbui, kuris atima tikrai nemažai jėgų. Tačiau, mano manymu, darbas yra daug vertingesnis už vasaros dienų leidimą namuose prie televizoriaus ar kompiuterio ekranų.“

Ieva: „Mano laisvalaikis įprastai yra labai aktyvus, o kai prie to dar prisideda ir darbas, kartais jaučiu nemažą nuovargį, tačiau greitai jį nuveju šalin. Vasara yra toks metas, kai viską suderinti nėra sunku. Visas laikas yra skirtas mums patiems, todėl manevruoti tikrai įmanoma. Taip pat pati vasara bėga labai greitai, rodos, mokslo metai baigėsi vos prieš porą dienų, todėl nežinau, ar turėsiu pakankamai laiko pailsėti prieš mokyklą, tikriausiai net nesuvoksiu, jog praėjo jau du mėnesiai, ir metas grįžti į mokyklos suolą.“

Žygmantas: „Turiu laisvus savaitgalius, todėl laiko pakanka. Tačiau neretai vis tiek pagalvoju, kad būtų daug lengviau gyventi be darbo, tačiau tai išmoko vertinti kitus dirbančiuosius bei nelengvai ateinantį uždarbį.“

Monika: „Darbą suderinti su laisvalaikiu lengva. Mano darbo grafikas labai lankstus, laisvadienių pakanka, taip pat užtenka laiko ir pailsėti prieš mokyklą.“

Miglė: „Suderinti darbo laiką su laisvalaikiu ne visada pavyksta, tačiau, kai turiu laisvo laiko, visuomet stengiuosi jį praleisti kiek įmanoma sturingiau. Dar nežinau, ar po šios vasaros jausiuosi pailsėjusi. Pamatysime vėliau...“

Kamilė: „Laiko pailsėti yra įvairus. Dirbu tik savaitgaliais, todėl likusią savaitės dalį galiu skirti knygų skaitymui, buvimui su draugais, šeimai ar kitoms veikloms.“

Moksleivius kalbino „Žiburio“ gimnazistė Gerda Minajevaitė

GERASIS ŽMOGAU,

tebus Tau žinoma, kad esi kviečiamas į

KNYGŲ IR KNYGIŲ ŠVENTĖ,

kuri vyks 2019 metų rugpjūčio 10 dieną (šeštadienį)

nuo 11 iki 20 valandos Demeniškiuose (Lazdijų r., Seirijų sen.), rašytojo Romo Sadausko sodybėlėje.

Numatoma

paminėti pirmojo profesionalaus Lazdijų krašto bibliotekaininko, rašytojo Albino Andriulionio 111-ąsias gimimo metines; patyrinėti bibliotekų bei bibliotekininkų motyvus Bitės Vilimaitės kūryboje; aptarti Demeniškių Meilės bibliotekos bei Tvaro galerijos kūrimosi aplinkybes. Nebus užmiršta, kad Meilės bibliotekos krikštąteviui Romualdai Ozolui šiemet būtų sukakę 80 metų.

P.S. Tikimasi sulaukti garbios viešnios iš Vašingtono – JAV kongreso bibliotekoje dirbančios demeniškėnės rašytojos Linos Žilionytės.

Kaip ir į ankstesnes Demeniškių šventes, subus knygų ir knygų iš daugelio pasviečių – nuo Klaipėdos, Prienų, Kauno, Vilniaus iki Varėnos.

Iki susitikimo!

Rengėjai

Prisiminimai apie darbą su Vytautu Pakarsku

Vytautas MEKŠRIŪNAS

Pabaiga. Pradžia: Nr. 44, (2019 - 06 - 12). Tęsinys: Nr. 46, 47, 49, 50, 53.

Pasiekę Prienus, sočiai pavakarieniavom, kol Roza apie 22 val. pulkininką nuvarė miegoti. Nauji nuotykiškai prasidėjo sekmadienį. Kol mes su pulkininku „taisėm sveikatą“, direktorius suveikė svečiams bilietus į Maskvą, o mane nusiuntė į Pociūnus... apiforminti sklandytuvo LAK - 12 „Lietuva“ Nr. 636 perdavimo aktus Panevėžio ATSK! Tai buvo V. Pakarsko dovana panevėžiečiams už „Lituaniką“ ir visas klizmas. Priimti tą bet kurio aeroklubo svajonę (pagamindavome tik 12-ka per metus) atskrido pats Sigitas Noreika, aišku, vėl be jokių paraiškų ir leidimų, taigi turėjo iškėsti dar vieną pulkininko pykčio priepuolį. Tačiau visų pusių parašai jau buvo sudėti, nieko nepakeisi. Tik tada man tapo aišku, kodėl V. Pakarskas vakarienišės metu visą laiką taip gyrė mūsų aplankytą ATSK bei jo viršininką. O kada jam kilo tokia idėja, ar dar neišvažiavus iš Prienų, ar po vizito aeroklube, man taip ir liko paslaptimi. Toks jau jis buvo nenuspėjamas, neprognozuoamas, sau nesiekiantis nė trupinėlio naudos, o kitiems atiduodavęs visą savo širdį.

Auksinę jis ją turėjo. Pamenu, kai vėlyvu laiku grįždavome namo iš Vilniaus ir pavydavom ta pačia kryptimi einanti žmogelį, jis visuomet sustodavo ir pasisiūlydavo pavėžėti. Net į Jiezną užsukdavom. O būdavo juoko, kai žmogelis išlipęs skuosdavo net nepadėkojęs, matyt, galvodavo, kad paprašysim kokios kapeikos... Tikrai ne viską supratau ir ne visuomet savo vadui pritariu. Kad ir požiūriui į šeimą. Juk vaikus labai mylėjo, prieš moteris irgi nebuvo nusistatęs, tačiau veddybos jam atrodė kažkas baisaus. Pamenu, kaip šviesaus atminimo Vincas Lapėnas protingai nutarė prieš atvykdamas į ESAG sukurti šeimą, ir vieną vakarą sekretorei Aldona atnešė telegramą, kviečiančią V. Pakarską atvykti į vestuves. Telegrama tuoj pat atsidūrė šiukšladedėje, o Vinco taip laukiamas svečias pro sukąstus dantis iškošė: „O galėjo būti geras specialistas...“

Jo noras ir pastangos, kad visi dirbtų tik imonei, neturėtų jokių kitų interesų, buvo tikrai nenormalios. Lengva ir diena, ir naktį „engti“ tokius priklydėlius kaip aš, o „čiabuviai“ turėjo ir sodybas, ir daržus, tad ir bulves ar kitas rudens gėrybes kažkada juk turėdavo susirinkti... Pagaliau į Prienus suvažiavo tikrai ne kokie apkiautėliai: jaunimui norėjosi bent reišyškais nuvažiuoti ir į teatrą ar koncertą. Juk išsilavinę ir žingeidūs buvome... Taip fanatiškai viską atiduoti tik darbui gali ne kiekvienas. Ir gerai...

O jau svajoklis buvo (geraža to žodžio prasme)! Kiek kartų varė į „Aviaeksportą“ ir kitas įstaigas dėl ESAG produkcijos tiekimo užsienio aeroklubams. Jis savo mintimis lenkė laiką keletu metų, bet praktika parodė, kad tos svajonės išsipildydavo. Tiesa, pirmas sklandytuvus „Lietuva“ 1988-ųjų pradžioje buvo ne parduotas,

A. Jonušas, V. Mekšriūnas, „Sparnų“ žurnalo redaktorius K. Kilčiauskas.

bet išmainytas į du vengriškus karšto oro balionus. Beje, tą reikalą Lietuvos TSR SDAALR vyrams netgi padėjau sutvarkyti, parašiau raštą Vengrijai, mat šiame žanre buvau neginčijamas autoritetas. Šviesaus atminimo Juozas Valūnas už tai net prižadėjo kada nors paskraidinti balionu, ir tą pažadą vėliau išpildė jo draugai, tik aš tą malonumą atidaviau žmonai ir jau užtejęs dukrytėms...

V. Pakarskas savo nelaimėi prastai sutarė su Lietuvos TSR SDAALR CK vadovybe, nes generolą Žiburkų pakeitė toks artileristas, kaip mano anksčiau minėtas generolas Maskvoje. Sau pasilikdamas svarbesnius darbus, direktorius bendravimą su aukščiausiais vadais, jei tik tai būdavo įmanoma, patikėdavo man. Pateikiau vieną pavyzdį: 1980 m. gegužės 19-tą dieną Kaune prasidėjo Visasajunginis DOSAAF imonių vadovų pasitarimas. Susirinko būrys vadų iš Maskvos ir Vilniaus. Suorganizavom priėmimą garsoje Vlodo Drupo pirtyje su švedišku stalu ir šokiais. Mano muzika ir ugnigij šokiai (buvo tokia nuostabi panelė Marina) privedė prie to, kad svečiai net sugadino mūsų „Volgą“, kad tik ilgiau paužtų. V. Pakarskas, beje, nepaėmęs nė gramo, kitą dieną nuvežė mane į Kauną, į „Vairo“ viešbutį, kuriame buvo apsisostiję atvykėliai, ir perdavė juos mano žinion: „Daryk su jais ką nori, kad tik aš jų nematyčiau...“ Ką padarysi, pradėjau generolų linksminimo programą. Į populiarų tuo metu „Kubilą“ nuvežėm mano muzikinę aparatūrą, paruošėm vaises ir laukiam svečių. Čia įvyko baisi nelaimė - pagrindinė masė atvyko gerokai anksčiau už generolus ir nieko nelaukdamai užsėdo stalą. Šiems pasirodžius, teko pridurti papildomą stalą jiems susodinti, dėl ko mūsų SDAALR vadas Zalnierauskas Rokas, Motiejus, taip pasiuto ant mūsų V. Pakarsko, kad mudu su Aldona jį vos sutramdėm. Išgrūdus tuos žemesnius veikėjus, liko tik generolai ir kompartijos Kauno m. sekretorius Nikolajus Ivanovičius Skripnikovas, gana protingas vyras, su kuriuo pabendravom dar keletą dienų. Uždavom iki penktos ryto, nors pasitaikydavo ir kitų reikalų.

Gegužės 21-osios ryte, numigęs vos porą valandų, jau buvau gamykloje, ESAG partijos biuro susirinkime. Tas neeilinis posėdis buvo surengtas gerokai prieš darbo pradžią ne šiaip sau. Dar prieš trejus

metus, kad rajono partkomas duotų sutikimą man tapti direktoriaus pavaduotoju, turėjau pasižadėti tapti komunistu. Daviau ir pamiršau, bet partkomas tokių dalykų nepamiršta. Po keleto griežtų nurodymų gamyklos partiečiai suprato, kad mane sunku pagauti ne tik dėl nuolatinių komandiruočių, bet net ir esant Prienuose, todėl nutarė tai padaryti tokiu neįprastu metu. Įkaliau alaus, kad laikyčiausi ant kojų, ir pirmyn! Kažkokios aktyvistės, na, aišku, pas mus dirbančių Prienuose dislokuotų desantininkų karininkų žmonos, pradėjo mane egzaminuoti iš „Moralinio komunizmo statytojų kodekso“ ir neaišku, kuo viskas būtų pasibaigę, jeigu nebūtų pakilęs birštoniškas lakūnas - bandytojas A. Umbražiūnas. Jis be užuolankų paklausė partijos draugų, ar šie mane nepažįsta, ir pagaliau ar nemato, kad „kaunuosi priešakinėse linijose“, tad buvau vienbalsiai priimtas ir su dėže alaus išskubėjau pas generolus. Kažin ar dar kas nors gali pasigirti, kad buvo priimtas partijon būdamas gerokai įkaušęs. Pagaliau man jau ėjo 33-iejai, tokio amžiaus Jėzus Kristus buvo nukryžiuotas, taip kad išgyvensiu, kad tik gamyklai nuo to būtų geriau. Beje, tame biuro posėdyje, tiesa, dar tik kandidatu partijon buvo priimtas ir būsimasis gamyklos direktorius Klemas Juočas, ką jis tikrai turėtų būti seniausiai pamiršęs...

Generolų paklausus, kur važiuosim šiandien, atsakymas būdavo vienas - ten, kur buvom vakar. Taip atėjo ilgai lauktas penktadienis, kai „mylimiems“ generolams atėjo metas išvykti į namus. Beje, atsisveikinimą savo namuose organizavo legendinis lakūnas Vladas Drupas. Jaudinanti akimirka: visai atvykėlių delegacijai vadovavęs senutis generolas Zemlianikovas (beje, jo žmona buvo visos Sovietų Sąjungos profsąjungos pirmininkė) prieš išvykdamas man padovanojo savo vaistus nuo... hemorojus, taip aš jam patikau. Kaip vėliau gailėjaisi, kad juos išmečiau, geriau būčiau atidavęs kad ir Prienų krašto muziejui. Mažas, keistas, bet gražus ir egzotiškas būtų buvęs eksponatas... Štai taip gyvenom, taip dirbom.

Manau, kad pritačiau prie V. Pakarsko ir todėl, kad mus siejo ne tik meilė aviacijai, bet ir meilė muzikai. Gimtam kaime pradėjau rengti diskotekas tik baigęs vidurinę, dar 1965-aisiais. O rengti jas tekdavo ir pirmadieniais, ir trečiadieniais, žodžiu tuomet, kai anapus Šešupės pasirodydavo naujas pulkas kareivėlių. Iš kur Kubilėlių panelės apie tai sužinodavo, belieka tikėtai spėlioti. Apie savo muzikinius nuotykius galėčiau prirašyti antrą kartą tiek, bet ne tai svarbu. Manau, kad tas truputį plevėsiškas rokeriškas charakteris ne kartą padėjo dirbant ESAG. Nepamaisė netgi kiek „bitliška“ išvaizda, atkreipianti dėmesį pilkoje sovietmečio minioje.

Taip išvažiavau, kad nusprendžiau šiek tiek užsiminti apie dar vieną „užklasinę“ veiklą - ESAG ir net prieškarinės Lietuvos sportinės aviacijos pasiekimų propagandą. Vienas garsus CAHI aerodinamikos specialistas (A. Krasilščikovas) sumanė parašyti knygą apie Sovietų

V. Mekšriūnas įteikia dovanėlę gamykloje viešėjusiam kosmonautui V. Džanibekovui.

Sąjungoje pagamintus sklandytuvus. Parašiau visą skyrelį apie ESAG sukurtą techniką ir ankstesnius daugybės konstruktorių kūrinius, bet tai tik smulkmena, o dabar - svarbiausia. Negalėjome ignoruoti tuo metu populiarios tradicijos - svarbių viršininkų (ypač CAHI) pasveikinimą jubiliejaus proga. Tam tikslui gamindavome sklandytuvą „Lietuva“ modeliuką, kurį gabendavau jubiliatui, o vakare - banketas. Sėdžiu už vieno stalo su gauja įvairių KB atstovų. Visų akys įsmeigtos į mane ir ne todėl, kad tas piemuo niekam nematytas, o todėl, kad sėdžiu vos ne garbingiausioje vietoje su jubiliejaus dukrele, jei tokia yra, su ja šoku (na, kaip koks svajonių jaunikis Marijonas M.). Sakau tostus kaip lygus tarp lygių, žodžiu, nešu firmos vėliavą iškelęs aukštai, o parūkimų metu dalinu „interviu“ visiems, kuriems tik mūsų kluks darbai įdomūs. Jeigu galvojate, kad tokie dalykai vėliau nebuvo naudoti dirbant su to viršininko - jubiliejaus vadovavimo skyriaus darbuotojais, labai klystate. O ir pačiam įdomu...

Na ir pabaigai paminėsiu dar vieną tiems laikams būdingą niuansą. Maskva, kaip ir priklausė sostinei, buvo toks miestas, kuriame tais tolinio deficito laikais dar kažką buvo įmanoma nutverti. Nekalbėsiu apie madingais tapusius kaproninius kaspinus jaunoms panelėms, tįpią kavą, kurią mūsų buhalterės nešdavo į rajono banką (vėlgį mūsų pačių labui) ir t.t., kalbėsiu apie vaisius. Jų parveždavau pilną portfelį, visos gatvės, kurioje su kitais bendradarbiais nuomojau gyvenamąjį plotą, ligoniams, o svarbiausia, mūsų visų dievui - konstruktoriui Baliai Karveliui. Po to, kai jis kelerius metus Jakutijoje maitinosi sušalūsiais kopūstais, jo skrandis be deficitinių vaistų neilgai būtų tarnavęs. Taigi, nusileidęs Vilniuje, pirmiausia skubėdavau pas jį. Ir ne tik vaistų parveždavau: mėgo Balys klasikine muzika (ypač italų kompozitorius Antonio Vivaldi, Tomaso Albini, Arcangelo Corelli...), o tokios muzikos pavykdavo rasti net parduotuvėse. Sau roko vinilus gaudavau tik nelegaliuose turgeliuose, kuriuose savaitgaliais trindavosi reguliariai.

Aeroklubuose sezono atidarymai ar uždarymai buvo neįsivaizduojami be mano patefono. Iš bet kurio Lietuvos kampelio atsiųsdavo An-2 ir po visko pargabendavo atgal. Bet kokia užsienio svečių delegacija Vlodo Drupo pirtelėje neapsieidavo be mano kolekcijos. O kiek vestuvių atgrota, tarp jų net būsimoji Lietuvos Respublikos Prezidento Rolando Pakso... Tačiau didžiausia muzikine avantiūra, be abejo, tapo atstovavimas rajonui pirmame respublikiniame diskotekų festivalyje Šiauliuose 1984 m. rudenį. O viskas buvo taip: mane pričiupo Kultūros namų darbuotojai ir vos ne atsiklaupę prašė parašyti scenarijų paskelbtam respu-

ESAG direktorius Vytautas Pakarskas ir Klemas Juočas, gamyklai vadovavęs 1982 - 1985 m.

blikiniam diskotekų scenarijų konkursui. Reikalas rimtas, nebūs scenarijus, Prienų rajonas praras kažkiek taškų socialistiniame lenktyniavime, be to, baisi gėda prieš amžinus varžovus - kaišadoriečius ir t.t. O aš savo nelaimėi pagal „Žinijos“ draugijos liniją kartais paskaitydavau paskaitėle muzikine tematika (nors priklausė skleisti komunistinę propagandą), todėl mane ir prisiminė. Vėlniai nematė, parašiau tą scenarijų, netikėdamas kad jis užklius vertinimo komisijai. Juk tuo metu Lietuvos miestuose ir miesteliuose veikė jau 200 profesionalių diskotekų. Parašiau ir pamiršau, o sugrįžęs iš eilinės komandiruotės sužinojau, kad esu ieškomas kaip didžiausias nusikaltėlis - už dviejų dienų turiu ginti Prienų garbę tame festivalyje. Kaimynas Romas Prokofjevas (daru reklama „Eteriu“) padėjo įrašyti konkursinę programą (laimė, kad viską buvau surinkęs iš turimų archyvų) ir išvažiavom... Buvau vienas iš devynių geriausių Respublikoje greta kaimynų birštoniškių. Pats netikėčiau, jei ne išsaugota konkurso programa, Virgio Stakeno vizitinė kortelė ir mano išstojimo metu laimėta cilinė „Žalgirio“ pergalė prieš CSKA (rezultatą kas kelios minutes skelbiau publikai).

Kažin kaip į tokį nuotykių būtį reagavęs V. Pakarskas. Bet puikiai atsimenu, kaip 1980 m. gruodį, važiuodami į darbą, per radiją sužinojome, kad kažkoks pamišėlis nušovė Džoną Lenoną. Sustojom, pameditavom ir tik po to grįžom į nenuspėjamą realybę. O ką Vytautas pasakytų, kai jo pavaduotojas mokslo reikalams buvo prikalbintas savaitgaliais groti tuomet „žiauriai“ populiariame restorane „Beržas“. Gerai kad po dvejų metų atėjo A. Vergyvos pirmtako genseko Andropovo antialkoholinės propagandos laikai ir muzikuoti šiuose „sklandukų“ antruose namuose tapo beprasmis. Beje, tie laikai man primena ir

(Nukelta į 5 p.)

ESAG 1985 m.

Seniūnų pasitarime aptarti aktualūs klausimai – atliekų tvarkymas, socialinių būstų priežiūra, kova su Sosnovskio barščiais ir kiti

Prienų rajono savivaldybėje vyko seniūnų pasitarimas, kuriame buvo aptarti atliekų tvarkymo, Sosnovskio barščių, socialinių būstų priežiūros, vienkartinį pašalpų skyrimo, viešųjų pirkimų organizavimo, kelių priežiūros, prekybos vasaros švenčių metu klausimai.

Pasitarime dalyvavo Savivaldybės vadovai, seniūnai, skyrių specialistai.

Vienas iš pavojingiausių invazinių augalų – Sosnovskio barščiai – problema visoje Lietuvoje. Jų planaciją ar nedidelių augimviečių yra ir Prienų rajone. Kai kurios seniūnijos yra ėmęsi priemonių – keletą kartų per metus juos iškerta. Tačiau yra nemažai privačių žemės sklypų, apaugusių Sosnovskio barščiais, bet savininkai nesiima priemonių juos išnaikinti. Tokiems savininkams gresia administracinė atsakomybė, o seniūnai įpareigoti juos apie tai įspėti.

Pasak Savivaldybės mero A. Vaicekausko, norint suvaldyti Sosnovskio barščių augimą ir plitimą, reikia priežiūros, o geriausiai veikia aparimas. Savivaldybės administracijos direktorė J. Zailskienė pabrėžė, kad visi turi dėti pastangas kontroliuoti šio pražūtingo augalo plitimą. Direktorė pasiūlė sudaryti priemo-

nių planą, o seniūnai paprašyti iki rugpjūčio mėnesio vidurio surinkti informaciją apie visus plotus (ir valstybinės žemės, ir privačių asmenų), kuriuose auga Sosnovskio barščiai, bei pateikti Savivaldybės specialistams. Kitų metų Savivaldybės biudžete planuojama numatyti lėšų būtinoms priemonėms įgyvendinti.

Pasitarime buvo atkreiptas dėmesys, kad Veiverių seniūnijos sodininkų bendrijose esančiuose bendruosiuose konteineriuose susikaupia per daug atliekų, kurias atneša (atveža) ne tik bendrijų gyventojai. Šių atliekų tvarkymas yra ne tik tvarkos palaikymo klausimas, bet ir didelė finansinė našta, todėl buvo aptartos galimybės surinkti bendruosius konteinerius ir sodininkų bendrijų gyventojams išdalinti individualius.

Savivaldybės vadovybė daugiau dėmesio nutarė skirti ir socialinių būstų priežiūrai bei kontrolei, kad

socialiniai būstai būtų naudojami tik pagal paskirtį (socialinių būstų priežiūros koordinavimo funkcijos bus paskirtos seniūnų pavaduotojams), taip pat vienkartinį pašalpų skyrimo kriterijams. Iš seniūnų taip pat laukiama pasiūlymų, pastabų ir iniciatyvų.

Pasitarime su seniūnais išskaitos pastabos dėl darbo su dokumentų valdymo sistema, viešųjų pirkimų organizavimo, leidimų prekybai seniūnijų vasaros švenčių metu išdavimo, aptartos savivaldybės biudžeto lėšos, skirtos vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūrai šiais metais.

Prienų r. savivaldybės informacija

Prisiminimai apie darbą su Vytautu Pakarsku

(Atkelta iš 4 p.)

labai svarbų įvykį. „Perestroikos“ laikais buvo kilęs vėjus pakelti ekonominį efektyvumą, pasidalinant gamybinės įmonės tarp juos kurujančių mokslinių organizacijų. Atsirado reali grėsmė iš CAHI mums papulti į SibNIA - panašus institutas Novosibirsk. Perspektiva – skraidyti ne į Maskvą, bet į Sibirą. Šiam reikalui išspręsti CAHI vadai organizavo rimtą pasitarimą su SibNIA, DOSAAF ir ESAG atstovais, griežtai pareiškė, kad iš mūsų gamyklos jie nori matyti vienintelį Vytautą Mekšriūną. O kaip kitaip, pamenu, pasivydavo CAHI viršininkas G.P. Sviščiovas, kulniuojantį į valgyklą, liepdavo vairuotojui stabdyti „Volgą“ ir pavėžėdavo papietauti. Tuo pat metu išklausydavo sklandymo pasaulio naujienas...

Ilgametis darbas su tokia neeiline asmenybe, koks buvo V. Pakarskas, man davė neapsakomai daug, suformavo „stuburą“. Kaip ir jis, išmokau kautis iki galo net iš pažiūros beviltiškose situacijose ir dažnai išeiti nugalėtoju. Kaip ir jis, nė karto neturėjau nedarbingumo lapelio, sirgti tiesiog neturėjau laiko. Kuo aš būčiau tapęs, ką doro gyvenime nuveikęs, jei nebūčiau pakliuvęs į Prienus?! V. Pakarskas iš esmės pakeitė daugelio dešimčių žmonių gyvenimą. Kiek nuostabių žmonių jo dėka teko pažinti ir Lietuvoje, ir už jos ribų. Specialiai stengiausi neminėti jų pavardžių, kad ko nors nepamirščiau, ar ne tą pasakyčiau. Be to, mano rašinėlis tuomet turėjo būti gerokai ilgesnis... Tų puikių vyrų dar nemažai tebegyvena Prienuose ir Birštone, kai kurie turi savo verslo įmones,

kai kurie tebeskaido, kai kurie tapo pasaulinio lygio menininkais. Retsyškiais susitinkame, prisimename ir V. Pakarską, kuris ir „kalčiausias“ dėl mūsų draugystės. Tikrai tarp jų nesijaučiu svetimas. Kad ir „Aerofloto“ lėktuvais, bet pasaulį apskridęs keturis kartus, ore praleidęs dukart daugiau, nei J. Gagarinas, kuo ne aviatorius?!

Apie „Aeroflotą“ privalau parašyti daugiau. Buvo toks posakis, kad šios kompanijos lėktuvai reguliariai skraido tik tais mėnesiais, kurių pavadinime nėra raidės „r“. Kas nors kiek supranta rusiškai, nesunkiai iššifruos tuos tris vasaros mėnesius. Niekuomet neturėjau išankstinių bilieta, kadangi nežinojau, kada ir kur reikės skristi. Vilniaus aerouoste V. Pakarskas turėjo gerų ir aukštą pareigą užėmusių draugų, kurie kritiniu atveju padėdavo. Kai kasininkams tapau senu pažįstamu, jos pačios paskutinę akimirka išduodavo bilietą, palikta rezervui, skirtą kokiame nors kompartijos ar vyriausybės veikėjui. Namo dažniausiai lėkdavau iš Bykovo aerouosto, nes jis visai netoli CAHI. Ten susidraugavau su jauniausia kasininke Nadia, kuri ne tik bilietą išrašydavo, bet kartą netgi lėktuvą užlaikė, kad suspėčiau. Bėda tik ta, kad Jak-40 Kaune nusileisdavo vos ne vidurnaktį, o namo norėdavosi beprotiškai. Keletą kartų, autobusu pasiekęs paskutinį sustojimą Garliavoje, bandžiau Prienus pasiekti pėsčiomis. Nė karto net „Kubilo“ nepasiekiau, sustodavo koks nors sunkvežimis, važiuojantis į Alytų ar Marijampolę ir tą pusprotį parveždavo iki Prienų.

Dirbdamas be V. Pakarsko, kuo toliau, tuo labiau, jaučiausi ne savo kailyje. Pagaliau supratau, kad ir šeimą reikia kurti, kol nevēlu. Tai padariau 1987-ųjų gegužės pabaigoje, kai iki 40-ties buvo likę vos trys

mėnesiai. Neatsispyriau vienos bendradarbės, 19 metų už mane jaunesnės ilgaplaukės gražuolės Jolantos iš Balbieriškio žavesiui. Anot gero draugo, garsaus žurnalisto ir aviatoriaus, keletą knygų apie Lietuvos aviatorius autoriaus Edmundo Ganusauskio, buvau „paskutinis mohikanas“. Kai Jolanta vieną po kitos pagimdė dvi nuostabias dukrytes (Sandrą ir Dianą), supratau, kad visa ankstesnė mano veikla buvo ne tokia jau ir svarbi. Prisipažinsiu, keletą panelių ir anksčiau buvau lengvai įsimylėjęs (Alina, Apolonija, Irena, Onutė, Ramutė...), bet mano vadas kažkaip nuspėdavo ir laiku užkirsdavo kelią nepageidaujamiems įvykiams.

Neapsikentęs nenormalių gamyklos ir konstravimo biuro vadovų santykiu (tuo metu gamykla ir konstravimo biuras buvo jau atskiros organizacijos) tapau bendru etatiniu profsąjungos pirmininku (tebūnie praeikta ta diena). Tuo metu sovietinės profsąjungos susiskaldė į keletą profesinių sąjungų, o mes įstojom į Metalistų profsąjungą, kuriai vadovavo Algirdas Sysas, tuo metu dar nebuvęs panašus į Karlą Markšą. Buvau jį net į Prienus atsivežęs... Vienintelis atmintin įstrigęs to meto nuotykis – tai kelionė į Maskvą su tuometiniu gamyklos direktoriumi Aleksandru Jonušu. Tikslas buvo labai rimtas – mūsų draugo iš KOP genštabo V.A. Kuznecovo 70 metų jubiliejus. Nuvežėm dovanų didžiulį „Lietuvos“ modelį, garbingai atlaikėm pobūvį restorane Maskvos centre, ir po vidurnakčio taksi nuvykom nakvoti į jubilato namus. Ryte mūsų gerbiamas pulkininkas tariasi su žmona Albina Ivanovna, kad reiktų kažko pusryčiams. Mudu su Aleksandru sakom, taigi atsidarykit šaldytuvą, ten visko pilna, mes jau sulakstėm... Atsidarė ir apako... Nors

Lietuvos aviacijos muziejuje prisiminimais apie ESAG dalinasi Vytautas Mekšriūnas ir Leopoldas Paknys.

svečių buvo daug, ir visi šventė sąžiningai, maisto ir gėrimų liko tiek, kad buvo gaila palikti. Pulkininkas tik atsiduso, „na, jūs lietuviai ir duodat“.

Lietuvai iškovojus nepriklausomybę, mano ryšiai ir pažintys TSRS aviacinėse įstaigose tapo visiškai beverčiai. Kaip inžinierius, jaučiausi gerokai degradavęs, nemačiau tinkamos vietos nei konstravimo biure, nei pačioje gamykloje. Pasitraukiau 1990 m. rugpjūčio pabaigoje, tyliai, niekas nei pastebėjo, nei pasigedo. Atėjo nauji laikai, nauji vadai, nauji prioritetai. Pabandžiau gyventi be aviacijos, nuo nulio, tiksliau, išgyventi laukinio kapitalizmo sąlygomis. Kaip jau sakiau, iš V. Pakarsko išmokau labai daug, neišmokė jis tik vieno dalyko – dirbti ne iš idejos, o dėl pinigų. Su kokių portfeliuku į Prienus atvyko, su tokiu ir išvyko. Na, aš bent nuosavą stogą virš galvos turėjau, kaip nors išgyvensim. Sulaukiau vos ne 72-ųjų ir kažkiek dar gyvensiu, nes net instalai ir kepenys mano „mokslinė“ veiklą kažkaip atlaikė. Bet darbo su Vytautu Pakarsku nepamiršiu, kaip sakoma, iki grabo lentos. Tik jo dėka turiu kuo didžiulius ir jautis kažką prasmingo nuveikęs Lietuvos labui. Didžiulis jam ACIŪ. Jo dėka aš ir daugelis panašių avantiūristų pragyvenom tikrai neeilinį gyvenimą.

Kad ir kaip keiktum tą sovietmetį, bet tik tuo metu tokią avantiūrą, kaip V. Pakarsko aviacijos gamykla, buvo įmanoma įgyvendinti. Suplaukėm į Prienus negalvodami apie atlyginimus, apie darbo valandas nuo ryto iki sutemų, turėjom didžiulį tikslą – padaryti tai, kas nor-

maliam protui atrodė neįmanoma. Be abejo, V. Pakarskas ir B. Karvelis buvo viso šito projekto dievai, bet ką jie būtų pasiekę, jei nebūtų susirinkusi ta mūsų „chebrytė“ iš visos Lietuvos. Ar dabartinis jaunimas rizikuotų taip kaip mes, labai abejotina. Jau geriau į Angliją, Airiją ar dar kur kitur, nors toms šalims apie tokius sklandytuvus, kaip mūsų „Lietuva“, lieka tik pasvajoti. Tegul mūsų pensija nesiekia net 250 eurų (na gal ne visų), bet tai ką mes padarėm, yra amžiams įrašyta pasaulio aviacijos sporto istorijoje, ir tai žino visi, kas tam neabejingas. Šiaip jau tas kapitalistinis pasaulis neturėjo jokio supratimo, kas dedasi toje TSRS. Buvo toks pasaulinis aviacijos ir kosmoso naujienų kasmetinis almanachas. Jame buvo trumpai aprašyta ir Prienų ESAG veikla, paminėtas ir direktorius V. Pakarskas, ir jo pavaduotojas, bet kai gavau reklaminių žurnalų su pasiūlymais išsirinkti man pagal užimamas pareigas tinkantį asmeninį lėktuvą, supratau, kokiuose skirtinguose pasauliuose mes gyvename. Beje, tą idomų leidinių atidaviau Kauno aviacijos muziejui, galit įsitikinti, kad nemeluojau. Vargė, aš net gauti „Žiguliuką“ nesvajojau, net pareiškimo nebuvau parašęs... Džiugu, kad prieš 15 metų įsiliejom į Europos Sąjungą, malonu, kad kasmet Pociūnuose vyksta Europos ar net pasaulio sklandymo čempionatai, kuriuose sėkmingai skraido vietinės gamybos skraidymo aparatai. UAB „Sportinė aviacija ir Ko“ ir jos gen. direktoriui Vytautui Mačiūnui linkiu sėkmingus, tęsiant Vytauto Pakarsko nemirtingus darbus.

Vilniaus Rokantiškių kapinių Lankūnų kalvelėje tarp iškilii aviatorių ilsisi V. Pakarskas.

Į paskutinę kelionę karstą su V. Pakarsko palaikais nešė ESAG „sklandukai“.

Prienu turguje

Palma PUGAČIAUSKAITĖ

„Uogas uogienei renkamės patys“ ...

Vasaros turguje, likus savaitei iki Šv. Onos, „virė“ įprastas tokiam metų laikui gyvenimas.

Kai karšta, anksti atskuba pieno pirkėjai. Už litrą jie mokėjo įprastai – 0,50 euro, už litrą grietinės – 3,60 euro. Pusė kilogramo sviesto kainavo 4 eurus, varškės – 1,20 euro. Sūrį ir su saldžia „smetona“ (grietine), kaip teiravosi pirkėjas, ir be jos, buvo iš ko pasirinkti, jis kainavo iki 3,50 euro, priklausomai nuo dydžio bei gausinės.

Už dešimt vištos kiaušinių vienur prašė 1,50 euro, kitur pardavė už 1,30 euro.

Bitininkas dzūkas sakė, kad darbščios bitės triūso nepagailėjo, daug medaus prinėšė. Kilogramą jo, kaip ir kiti bitininkai, jis pardavė už 5 eurus. Perkant didesnę kiekį, pasiderėjus, kaina gali skirtis.

Daug kur tarp prekeivių bei pirkėjų kalba sukosi apie grybus, uogas. Aišku, 20 eurų už kilogramą baravykų ne visi išgalės mokėti, teks prisirinkti patiems. Už nemažą indelį paberžių grybautoja prašė 10 eurų, bet pardavė už 8 eurus. Ir tai, kaip sakė, tik pasidėjus ant lentynos, iškart nupirko. Moteris stiklinaitę žirnių siulė už 0,50 euro. Žirniai ypač perkami daržovių sriubai gardinti. Buvo gausu įvairių uogų. Prieniškė pirkėja sakė atėjusi į turgų tik indelio aviečių, bet paskanavusi nupirko daugiau, mokėdama po du eurus. „Kiekviena uogas uogienei turguj renkamės pačios, ir cukraus skirtingai dedam, ir ugnies kaitrumas skirtingas – taigi ir skonis uogienės, kaip ir mūsų kasdienybė, individualus, – buvo įsitikinusi kita pirkėja. Ji pirko šilauogių, kurių kilogramas kainavo 6 eurus, ir gražių juodųjų serbentų, už kurių kilogramą mokėjo po 2,50 euro. Kiti rinkosi vyšnių, trešnių. Už litrą mėlynių mokėjo 4–5 eurus.

Ant prekystalių ne vienoje vietoje buvo galima aptikti ryšelių įvairių prieskoninių žolelių ar žolelių arbatai. Kanapių žiedynų arbatos 20 g pagerinti miego kokybei, kaip sakė pirkėja, kainavo 4 eurus. Graži linų puokštelė buvo pigesnė – 2 eurai.

Gėles, kaip ir uogas, rinkosi kiekvienas pagal „skoni“. Populiari šluotelinė hortencija kainavo 8–15 eurų, skiepytas agrastas – 8 eurus. Pirko ir žydinčias budlėjas, ežiuoles, flioksus, svyrančias pelargonijas ir kitokias gėles.

Ūkininkų gyvūnų turgavietėje rinktis tikrai buvo iš ko, bet perkančiųjų nedaug, bet nė vienas prekeivis nenu-

gastavo, sakė, jog tai įprasta, kai dauguma atostogauja. Mažylį viščiuką buvo galima nusipirkti už 0,80 – 1,50 euro, vištą – 5,50 – 6,50 euro, veislinių porėlė kainavo 20 – 30 eurų, o kaimiškas gaidys pigesnis – galima ir už 8 eurus nusipirkti. Triušų buvo ir jaunesnių, ir vyresnių, kainavo ir 6, ir 26 eurus. Ypač akį traukė burgundiško vyno spalvos ilgausis. Putpelė siulė už 4 eurus.

„Duonos tikrai visiems užteks“, – paklaustas apie naują derlių, sakė ūkininkas. Ir tikrai, matyt, keista būtų, jei nuo ūkininkų priklausytų mūsų kiekvieno gyvenimas ar duonos turėjimas. „Prikūliau iš hektaro tris tonas du šimtus žeminių rapso. Viskas gerai“, – sakė kitas, atvykęs iš kaimyninio Marijampolės rajono. Centneris grūdų kainavo 9 – 13 eurų.

Susirinko daug prekeivių su sendaikčiais, kitomis įdomybėmis. Kaip sakė viena pirkėja, visi turgūs Lietuvoje, ir ne tik joje, yra kažkuo panašūs. Moteris pasakojo apie naktinį turgų Turkijoje, kur ji poilsavo. „Vienas prekeivis piktai išprašė, kai pasakiau savo nuomonę apie siūlomus šinšilos kailinukus už beprotišką kainą. Kitas išprašė mandagiau. Gerai, kad poilsis, kur „viskas įskaičiuota“, baigėsi gerai. Kai leidosi lėktuvais, ir pamačiau žalią Lietuvą, nesupratau, ko gi aš ten ieškojau, jei grįžtu labai pavargusi nuo tos masės žmonių, patikrinimų oro uostose, nuo besaikio gėrimo „nemokamai“... Nieko gražiau akiai, nieko ramiau sielai už lietuvišką pajūrį nemačiau...“

Prienu turguje perki, savo kraštą tu remi!

Renkami ekologinės gamybos sektoriaus geriausieji

Žemės ūkio ministerija ir VšĮ „Tatulos programa“ šiemet vėl renka geriausią šalies ekologinės gamybos ūkį.

Konkursas „Geriausias ekologinės gamybos ūkis“ Lietuvoje organizuojamas jau dvylika metų. Jo tikslas – skatinti ir viešinti ekologinės žemės ūkio bei maisto produktų gamybos plėtrą. Be to, tokia pat iniciatyva yra organizuojama ir Latvijoje, Estijoje bei Vokietijos Meklenburgo-Pomeranijos žemėse.

Pernai konkurso ribos buvo išplėtos – įsteigta dar viena nominacija „Geriausia ekologinės gamybos įmonė“, apdovanojant ir geriausius gamybininkus, taip akcentuojant galutinį produktą.

Šiemet konkurso komisijoje dalyvauja Žemės ūkio ministerijos specialistai, mokslininkai ir ekologinės gamybos ekspertai iš Kauno technologijos universiteto Maisto instituto, Lietuvos sveikatos mokslų universiteto Veterinarijos akademijos, Lietuvos ekologinės žemdirbys-

tės asociacijos, Lietuvos ekologinių ūkių asociacijos, VšĮ „Tatulos programa“, Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro Žemdirbystės instituto, Žemės ūkio rūmų, Lietuvos agrarinių ir miškų mokslų centro filialo Sodininkystės ir daržininkystės instituto ir Molėtų rajono ekologinių ūkių bendruomenės „Gojelis“.

Šią savaitę komisija pradėjo ūkių ir gamybos įmonių apžiūras. Iš viso iki liepos mėnesio pabaigos planuojama aplankyti 19 ekologinės gamybos ūkių. Komisijos nariai tiesiogiai bendrauja su ekologinės produkcijos augintojais, vertina jų veiklą balais pagal įvairius kriterijus.

Planuojama, kad išrinktas geriausias 2019 m. ekologinės gamybos ūkis bus apdovanotas rugsėjo 26 d. Žemės ūkio ministerijos organizuojamos Maisto šventės metu.

Parama vietiniams keliams – jau šį rudenį

Rugsėjo mėnesį savivaldybių administracijos galės teikti paraišką paramai vietiniams keliams remontuoti. Penktadienį patvirtintos Lietuvos kaimo plėtros 2014–2020 metų programos priemonės „Pagrindinės paslaugos ir kaimų atnaujinimas kaimo vietovėse“ veiklos srities „Parama investicijoms į visų rūšių mažos apimties infrastruktūrą“ veiklos „Parama vietiniams keliams“ įgyvendinimo taisyklės.

Finansavimui skirta 10,2 mln. Eur. Didžiausia paramos suma vienam pareiškėjui ir pareiškėjo projektui įgyvendinti negali viršyti 200 tūkst. Eur su PVM. Finansuojama iki 80 proc. visų tinkamų finansuoti projekto išlaidų.

Projekto tinkamų finansuoti išlaidų dalis, kurios nepadengia projektui skiriamos finansavimo lėšos, turi būti finansuojama iš pareiškėjo lėšų. Netinkamas finansuoti projekto išlaidas pareiškėjas turi finansuoti savo lėšomis.

Remiama veikla – savivaldybės institucijos valdomas kaimo vietovės ribose esančio vietinės reikšmės viešojo kelio (-ių) ir (arba) jo ruožo

(-ų), ir (arba) gatvės (-ių) su žvyro danga rekonstravimas ir (arba) kapitalinis remontas (asfaltavimas). Remiami kelio elementai yra šie: kelkraščiai, pėsčiųjų ir dviračių takai, šaligatviai, apšvietimo įrenginiai.

Tinkamos finansuoti išlaidos

Pagal šią veiklos sritį tinkamos finansuoti yra kelio (-ių) ir (arba) jo ruožo (-ų), ir (arba) gatvės (-ių) kapitalinio remonto ir (arba) rekonstravimo išlaidos, taip pat kelio elementų – kelkraščių, pėsčiųjų ir dviračių takų, šaligatvių, apšvietimo įrenginių įrengimo, rekonstravimo

ir (arba) kapitalinio remonto išlaidos. Šios išlaidos yra tinkamos finansuoti tik tuo atveju, jeigu yra atliekamas vietinės reikšmės viešojo kelio (-ių) ir (arba) jo ruožo (-ų), ir (arba) gatvės kapitalinis remontas ir (arba) rekonstravimas.

Finansuojama ir bendrųjų išlaidų dalis, kuri gali būti ne daugiau kaip 10 proc. tinkamų finansuoti projekto išlaidų ir ne didesnė kaip 3 tūkst. Eur.

Tinkamos yra projekto viešinimo išlaidos, patirtos vadovaujantis Viešinimo taisyklėmis ir neviršijančios jose nustatytos didžiausios išlaidų, skirtų viešinimo priemonėms, sumos.

Parama teikiama projektams, kurių atitiktis projektų atrankos kriterijams įvertinama ne mažiau kaip 30 balų. Projektams, įvertintiems mažiau kaip 30 balų, parama neteikiama.

Žemės ūkio ministerijos informacijos

Amžinąjį atilsį...

Tegul didelę širdies gėlą sušvelnina nuoširdi užuojauta, atjauta ir palinkėjimas dvasios ir stiprybės.

Nuoširdžiai užjaučiame Oną BISIKIRSKIENĘ ir jos šeimą, mirus vyrui, tėvui, seneliui.

Ona Januškevičienė su dukra ir sūnumi, Vida Lipkevičienė

Dalyvaukite saldumynų akcijoje!

Š.m. liepos 28 d. Prienu Kristaus Apsireiškimo parapijos bažnyčioje bus švenčiami Šv. Onos atlydai. Sakoma, kad Šv. Ona – šviežios duonos ponija. Taigi suaugusieji laukia šviežios duonos, o vaikučius labiau domina saldumynai. Todėl atlydų dieną parapijos karitietės organizuoja saldumynų akciją. Prieš kiekvienas šv. Mišias ir po jų Carito atstovės, apsirengusios raudonomis liemenėmis, lauks aukotojų su saldumynais.

O liepos 30 d. 13 val. pakviesime vaikus į saldumynų šventę, kuri vyks Carito kieme.

Nuoširdžiai dėkojame aukotojams ir laukiame atvykstančių vaikų.

Parapijos karitietės

Patvirtintas sprendimas riboti dalį tiesioginių išmokų

Penktadienį žemės ūkio ministras Giedrius Surplys pasirašė Pagrindinės tiesioginės išmokos mažinimo tvarkos aprašą, apribojantį Europos Sąjungos skiriamą tiesioginių išmokų pagrindinės išmokos sumą, skiriamą vienam subjektui per metus, iki 150 tūkst. eurų. Šis įsakymas taikomas 2019 m. metais paraiškų teikimo laikotarpiu pateiktoms paraiškoms.

Nuo 2019 m. Lietuva pradeda taikyti Europos Sąjungos (ES) išmokų lubas. Po ilgų diskusijų su ūkininkų bendruomene, politikais ir mokslininkais buvo nutarta apriboti ES skiriamą tiesioginių išmokų pagrindinės išmokos sumą, skiriamą vienam subjektui per metus, iki 150 tūkst. eurų prieš tai atskaičiuojant faktiškai išmokėtus atlyginimus ir su tuo susijusius mokesčius. Išmokų mažinimas taikomas juridiniams ir fiziniams asmenims.

„Tikimės, kad tai paskatins atlyginimų kilimą dideliuose ūkiuose. Sutaupytos ES lėšos galės būti skirtos

smulkių ir vidutinių ūkių našumui didinti. Džiaugiuosi, kad šiam solidarumo žingsniui pritarė ir daugelis žemdirbių vienijančių asociacijų“, – teigia žemės ūkio ministras Giedrius Surplys.

Šiuo metu 23 valstybės ar regionai taiko išmokų mažinimo mechanizmą. Iš jų 9 valstybės iš paramos sumos atskaičiuoja sumokėtus atlyginimus, 15 valstybių pasirinko mažiausią galimą mažinimą – didesnę kaip 150 tūkst. Eur sumą mažina 5 procentais, 9 valstybės pasirinko didžiausią galimą mažinimą – didesnę kaip 150 tūkst. Eur sumą mažina 100 procentų.

Kviečia VII Birštono vasaros menų akademija

Šeštadienio linksmybės

Birštono vasaros muzikos vakarai prasidės **liepos 27 d., šeštadienį, 19 val.** Birštono kultūros centre. „Isijungti gyvenimą“ kvies unikalus ir sparčiai populiarumą pelnantis ansamblis SUBTILU-Z.

Ansamblis „Subtilu-Z“ – ekstremaliai virtuoziškas garso estetu sambūris, užsimojes pasiekti išskirtinę skambesio kokybę ir per vienuolika gyvavimo metų neabejotinai priartėjęs prie šio ambicingo tikslo. Žengiant empirinio patyrimo ir išsamių tyrinėjimų keliu jiems pavyko įrodyti pasauliui, kad:

- a) muzika nėra tik garsas;
 - b) instrumentai tėra priemonė muzikinei energijai išreikšti;
 - c) muzikinės energijos niekada nebūna per daug.
- Ir dar pavyko patvirtinti seniai žinoma aksioma, kad
- d) svarbu ne kas, o kaip grojama.
- Kolektyvas, kaip akordeonistų duetas, įsikūrė 2005 metais, per trejus metus išsiplėtė iki kvarteto. Tokios sudėties išliko iki šių dienų.
- Didysis ketvertas sukūrė savo nepakartojamą skambesį ir išskirtinį stilių. Beje, tai daugiau nei ketvertas, nes kiekvienas klausytojas, atsidūręs „Subtilu-Z“ veikimo zonoje, tampa muzikinio nuotykiu dalyviu. Ansamblio muzikantų pašaukimas ir tikslas – sujaukinti klausytoją, kalbėti jam, atskleisti svarbius vidinius išgyvenimus.

„Subtilu-Z“ kviečia drauge pajusti muzikos malonumą, pasiduoti

jos energijai, išjungti analitinį protą ir išgirsti tai, kas neišreiškiamą nei natomis, nei žodžiais.

Koncerte ansamblis pristatys naują savo albumą „Isijungti gyvenimą (Play Life)“, apie kurį patys sako taip:

Mūsų gyvenimai labai spalvingi, juose yra energijos, jaunatviškumo, melancholijos, svajonių, liūdesio ir visas būsenas sutvarkancio proto. Todėl ir naujausia mūsų programa spalvinga savo charakteriais, muzikiniais sąskambiais, ji rezonuoja mūsų galvose ir širdyse. Tai mus veikianti ir mūsų asmenybes piešianti muzika. Toks yra mūsų gyvenimas.

Isijunk gyvenimą (Play Life) – mes jį jau išijungėme!

Ansamblio sudėtis: Laurynas Vaitkus (tenorinė birbynė), Povilas Velikis (akordeonas), Dmitrijs Mihailovs (akordeonas), Vytautas Švažas (perkusija).

Sekmadienio desertas

Tikras sekmadienio desertas – kiek „lengvesnė“ dainininkės Gintarės Skerytės ir pianisto Povilo Jaramino programa „Dainos, kurias dainavo mama“. Joje skleisis abiejų atlikėjų ilgmetės sceninės bičiulystės subrandintas improvizacinis talentas, dueto koncertuose žavintis gebėjimas reaguoti į mažiausius kolegos energetinius virpesius, gyvas ir išraiškingas dialogas.

Klausydamasis Gintarės ir Povilo tarsi tampa įdėviu improvizacijų dalyviu: koncerte turi retą progą pajusti, kaip kūryba vyksta čia pat, šią akimirka.

Aksominis švelnaus tembro Gintarės balsas, lydymas jausmingu Povilo fortepijono pritarimu, abiejų nepalieka. Dainininkė žavi ypatingu muzikalumu, artistišku šiluma, jos atliekami kūriniai išsiskiria melodingumu, charakteriu įvairove.

Gintarė Skerytė dainuoja labai įvairių stilių muziką. Gal tam įtakos turi dainininkės interesų platumas? Juk jos repertuaro stilistinė ir žanrinė įvairovė – gana retas reiškinys tarp dainininkių. Be abejo, čia svarbus

ir solistės išsilavinimas – Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje ji baigė ne tik dainavimo, bet ir fortepijono studijas.

Povilas Jaraminas – vienas pirmųjų džiazo puoselėtojų Lietuvoje. Tačiau pianisto repertuare puikiai dera ir džiazo, ir klasikinė muzika, ilgmetė scenos bendrystė jį siejo ir tebesieja su žymiaisiais Lietuvos dainininkais – Virgilijumi Noreika, Irena Milkevičiūte, Giedre Kaukaite, Gėhamu Grigorianu, Eduardu Kaniava, Judita Leitaite ir, žinoma, Gintare Skeryte.

„Desertinis vakaras“ vyks **liepos 28 d. 19 val.** jaučioje **Birštono kurhauzo salėje.**

Lietuvos muzikų sąjungos prezidentė, kompozitorė, prof. Audronė Žigaitytė - Nekrošienė

Apie visus Birštono menų akademijos renginius: https://www.bilietai.lt/lt/renginiai/birštono-vasaros-muzika-65654/?fbclid=IwAR3ttjcf3KElaN-LzbhVDC4xvhz2NQM2xKtqXulXtG2_OTxvTcCmBx09Z3M

Juos išsamiau pristatysime ir „Birštono versmėse“.

Musikaltimai Alėmėms

Gaisrai. Liepos 18 d. 18.52 val. gautas pranešimas, kad Prienų r. sav., Veiverių sen., Veiverių mstl., Belevičių g., dega rugių laukas. 1 m² plote degė šiaudų krūva.

Smurtas. Liepos 18 d. apie 23.35 val. Prienų r., Kuprių k., namuose, neblaivus (1,51 prom. alkoholio) vyras (g. 1961 m.) smurtavo prieš savo neblaivią (2,42 prom. alkoholio) sutuoktinę (g. 1977 m.). Įtariamasis sulaikytas ir uždarytas į areštinę.

Liepos 20 d. apie 18.45 val. vyras, gimęs 1957 m., nustatyta 1,8 prom. girtumas, gyvenamojo namo kieme, Prienų r. sav., smurtavo prieš savo buvusią sutuoktinę, gimusią 1964 m., nustatyta 2,69 prom. girtumas, ir taip sukėlė jai fizinį skausmą. Vyriškis sulaikytas ir patalpintas į Alytaus AVPK areštinę.

Liepos 21 d. Alytaus apskr. VPK Prienų r. PK gautas vyro (g. 1972 m.) pareiškimas, kad liepos 16 d. apie 14.15 val. Prienų r., Šilavoto sen., Klebiškio k., prieš jį smurtavo pažįstamas asmuo. Įvykis tiriamas.

Vagystės. Liepos 19 d. apie 9.00 val. vyriškis, gimęs 1983 m., gyv., Prienų r. sav., atvykęs į fermos teritoriją, pasigedo dviejų automobilių BMW.

Vairavo neblaivus. Liepos 20 d. apie 2.15 val. Prienų r., Stakliškių sen., vyriškis, gimęs 2000 m., būdamas neblaivus (nustatytas 1,73 prom. girtumas) vairavo automobilį Renault Megane Coupe. Vairuotojas sulaikytas ir pristatytas į Alytaus apskr. VPK areštinę.

Liepos 20 d. apie 11.30 val. Prienų r. sav., Mauručių k., sulaikytas vyriškis, gimęs 1964 m., kuris vairavo jam priklausantį automobilį VW Passat neblaivus (nustatytas 3,90 prom. girtumas). Vyriškis sulaikytas 48 val. ir patalpintas į areštinę.

Neteisėti ginklai. Liepos 21 d. apie 14.40 val. Prienų r., Rūdupio k., prie ūkinio pastato, rastas ir paimtas neteisėtai laikomas 6 mm kalibro revolveris su dviem šoviniiais. Įtariamasis (g. 1955 m.) apklaustas.

Parengta pagal Alytaus apskrities VPK ir Kauno APGV pirmines informacijas

SIŪLO DARBA

Žuvies perdirbimo įmonei Ilgakiemio k., Kauno r., reikalingi produkcijos pakuotojai. Detalesnė informacija telefonu 8 615 68 786.

Reikalingas sunkvežimio vairuotojas ir pagalbiniai darbininkai. Tel. 8 698 46 063.

„Gyvenimo“ redakcijoje priimami skelbimai ir į Alytaus, Marijampolės ir Vilkaviškio miestų ir rajonų laikraščius.

Suvalkiėtis

Alytaus Naujienos

Santaka

PERKA

Nekilnojamasis turtas

Perkame mišką didžiausiomis kainomis Lietuvoje. Atsiskaitome iš karto. Tel. 8 605 44 445.

Pirkčiau 2 kambarių butą Prienuose, centre, I-II aukšte (ne komercinės paskirties). Tel. 8 672 34 056.

Gyuliai, gyvūnai

Įmonė brangiai perka galvijus, atsiskaito iš karto. Išsivežame. Tel.: 8 686 54 826, 8 684 40 534.

Įmonė tiesiogiai nuolat perka arklis. Tel.: 8 656 39 189, 8 616 14 424.

Įmonė tiesiogiai perka galvijus aukščiausiomis ŽUKB „Krekenavos mėsą“ kainomis. Tel. 8 613 79 515.

Superka gero ir lieso įmitimo galvijus (AB „Krekenavos agrofirma“ kainomis), taip pat perka arklis. Tel. 8 616 43646.

UAB „GALVIJŲ EKSPORTAS“ - įvairius pienu girdomus buliukus ir telyčaites, taip pat „Belgus“. Moka 6 ir 21 proc. PVM. Sveria el. svarstyklėmis. Pasiima patys. Tel. 8 612 34 503.

A. Bagdono IĮ brangiai perka veršelius ir telyčaites auginimui. Moka 6-21 proc. PVM. Sveria elektroninėmis svarstyklėmis. Pasiima patys. Tel.: (8 319) 69 541, 8 699 93 682.

Brangiai perka veršelius, avis. Moka 6 arba 21 proc. priemoką. Tvarko visas valstybės teikiamas išmokas. Tel.: 8 611 69 265, 8 686 27 927.

Įvairios prekės

PERKAME: • AUKSĄ (juvelyrką, laužą, dantų karūnelės), • SIDABRĄ (stalo įrankius, juvelyrką, laužą), • GINTARĄ (karolius, sages, gabalus, įvairius dirbinius), • ANTIKVARĄ (monetas, ordinus, statulėles), • LAIKRODŽIUS. Tel.: +370 623 47 249, +370 609 27 450.

Superkame karves, bulius ir telyčias KREKENAVOS AGRO FIRMOS supirkėja Olga Smailienė. Tel. 8 612 02 125.

PARDUODA

Nekilnojamasis turtas

Parduoda sodybą Verbyliškių k., netoli Verknės upės, yra 0,64 ha namų valdos ir 1,40 ha žemės ūkio paskirties žemės sklypai. Tel. 8 698 56047.

Parduoda žemės ūkio paskirties žemę Prienų r., Verbyliškių kaime, netoli Verknės upės. Galima pirkti 8,6 ha arba 17,63 ha. Našumo balas - 45,3. Tel. 8 671 86 062.

Parduodu sodybą Prienų r. Kaina: 14000 Eur. Tel. 8 685 81 811.

Kietas kuras

Pigiai parduoda malkas (skroblo, ažu-

lo, uosio, juodaksnio, beržo). Atveža nemokamai. Tel. 8 635 82 808.

Parduoda DURPIŲ BRIKETUS, malkas, supjautas kaladėlėmis, rąstukais. Skubiai, nemokamai pristato jums patogiu laiku. Tel. 8 672 51 171.

Parduoda ažuolo, beržo pjuvenų briketus ir baltarusiškus durpių briketus. Tel. 8 677 44 884.

Įvairios prekės

Parduodu statybinę medieną ir lauko dailylentes. Tel. 8 625 83 061.

PARDUODA

Naminiai sviestiniai šakočiai Jūsų šventėms! Tik iš natūralių lietuviškų produktų, pagal senolių receptą. Svoris nuo 100 g iki 5 kg. Siunčiame į Lietuvos miestus ir užsienio šalis. Tel. 8 650 43 159. (Adresas: Revuonos g. 48, Prienai).

Parduoda įvairius grūdus pašarams, 3 metų kumelę, 1,2 m. kumelaitę ir 1 metų eržiliuką, sieną kitkomis. Kainos - sutartinės. Tel. 8 650 10 595.

Atvešime geros kokybės baltarusiškus durpių briketus, akmens anglį. KOKYBĘ GARANTUOJAME. Tel. 8 683 13 463.

PASLAUGOS

Liejame pamatus, betonuojame. Montuojame gipso kartoną, glaistome, dažome, kalame dailylentes, dedame visų tipų grindis, klojame plyteles, atliekame santechnikos darbus, elektros instaliacijos darbai, klojame trinkeles, lankstome skardas. Tel. 8 600 96 399.

Šlifuojame, dedame ir lakuojame parketą, dengiame stogus, skardiname, lankstome, šiltiname ir dažome namų fasadus. Kasame pamatus, mūrijame, tinkuojame, betonuojame, montuojame tvoras, langus, duris, atliekame langų apdailą, griovimo darbus. Statome karkasinius namus. Tel. 8 620 85350.

Nebrangiai atvežame kokybišką juodžemį ir natūralų kompostą. Vežamas kiekis – 6 - 10 m³. Tel. 8 645 64 788.

SLEGIA KREDITAI AR PRITRŪKAI PINIGŲ? Tiesiame Jums pagalbos ranką! Akimirksniu palengvinsime Jūsų našta. REFINANSAVIMAS nuo 500 iki 7000 eurų, nuo 6 iki 48 mėnesių. PASKOLOS nuo 100 iki 4000 eurų, nuo 2 iki 36 mėnesių. Konkurencingai itin mažos palūkanos rinkoje. Be užstato, be užslėptų sutarties sudarymo mokesčių. Kreiptis tel. 8 601 50 935. Tarpininkas Ričiardas. Individualios veiklos pažyma Nr. 621263.

Informuoju, kad 2019 m. rugpjūčio 5 d. nuo 11.00 val. Žibutės Cibulskienės įmonė atliks žemės sklypo (kad. Nr. 6962/3:144) Veiverių mstl., Veiverių sen., kadastrinius matavimus. Gretimo sklypo (kad. Nr. 6962/3:152) savininke ar jos įgaliotus asmenis prašome atvykti į sklypų ribų ženklimą. Neatvykus su planu bus galima susipažinti ar pareikšti pretenzijas adresu: Laisvės al. 101A-305, Kaunas, per 30 dienų nuo matavimo pradžios. Informacija tel. 8 699 97461.

PASLAUGOS

kieme. Pjaunu ir nedidelius kiekius. Tel. 8 610 03 983.

GAMINU DURIS - ypatingai šiltas, saugias nuosaviems namams, ūkiniams pastatams ir rūsiams. Tel. 8 653 93 193.

Vežame žvyrą, smėlį, skalda, juodžemį ir kitus birius krovinius. Tel. 8 690 66 155.

Autovežio paslaugos

Tech. pagalba kelyje. Automobilių transportavimas, krovinių pervežimas. Tel. 8 648 10 424.

Automatinių skalbimo mašinų, el. viryklių, indaplovlių remontas, prijungimas. Atvykstame į namus. Dirbame ir savaitgaliais, suteikiame garantiją. Tel. 8 645 04 370.

Reikia pagalbos PARDUODANT ar PERKANT nekilnojamą turtą? Galiu būti Jūsų asmeninis brokeris +370 605 85 038 Justinas.serpenskas@capital.lt

Justinas Šerpenskas

Muzikinis vakaras Birštone nukėlė į XX amžiaus pradžią

Liepos 17 dieną „Eglės“ sanatorijoje, Birštone, vyko muzikinis vakaras su saksofonistu Viliumi Asadausku. Į renginį, kurio metu skambėjo XX amžiaus kino filmų melodijos, susirinko ne tik gausus sanatorijoje besigydančių ir poilsiaujančių žmonių būrys, bet ir nemažai praeivių. Vietos prie scenos neradę žiūrovai muzikos klausėsi ir antrame aukšte.

Muzikantas koncertą pradėjo 1936 metų filmo „Kapitono Granto vaikai“ kūriniu „Kapitono dainelė“. Vėliau grojo muziką iš filmų: „Misteris X“, „Krikštaitėvis“, „Rožinė pantera“, „Šerburgo lietsargiai“, „Rokis“. Sugrojo ištrauką iš filmo su Liza Mineli bei filmo „Ilga kelionė per kopas“. Vilius Asadauskas surengė mažą konkursą, paprašydamas atspėti keturių filmų pavadinimus, kurių melodijas grojo. Entuziastingi žiūrovai greitai ištraukė į pasiūlytą žaidimą ir bendromis jėgomis išvardino filmus.

Koncerto metu taip pat skambėjo melodijos iš filmų „Graži moteris“, „Asmens sargybinis“, „Titanikas“. Saksofonistas atliko ir Fredžio Merkurio muziką, sukurtą 1975 metais ir skambėjusią neseniai sukurtame filme „Bohemijos rapsodija“.

Muzikantas po koncerto prisipažino, kad sanatorijoje koncertuoja pirmus metus, tačiau jau spėjo surengti ne vieną koncertą ir džiūgavo, jog jo grojamą muziką žmonės visuomet priima su džiaugsmu, tad klausytojų netrūksta. Pasak Viliaus Asadausko, kitais metais sukaks penkiasdešimt metų, kaip iš rankų nepaleidžia saksofono. Jis teigė, kad tiksliai nepamena, kaip jo gyvenime atsirado muzika, tik visuomet jautė pomėgį groti.

Koncertą išklausiusi Rasa sako, kad sanatorijos pasiūlyta idėja vakarą praleisti su muzika jai labai patiko: „Dažnai sakoma, kad muzika gydo. Atėję čia galime ne tik pasimėgauti sanatorijos teikiamomis procedūromis, bet ir sveikti, atsipalaiduoti, klausantis harmoningos muzikos“.

Viliaus Asadausko koncertas - ne pirmas „Eglėje“ organizuotas nemokamas renginys. Džiugu, kad jų vis daugėja.

Darija Ustilaitė

Kova dėl nekokybiškos sofa-lovos baigėsi pirkėjos pergale

Sigitas KAUSPĖDA

Lietuvos vartotojų teisių gynimo objektu gali tapti ir iš užsienyje registruoto pardavėjo internetu įsigyta nekokybiška sofa-lova. Šįkart apginti savo teises pirkėjai pavyko tik po to, kai kreipėsi į Europos vartotojų centrų tinklą (ECC-Net) ir sulaukė nemokamos pagalbos.

Vartotoja internetu užsisakė sofa-lovą iš pardavėjo, registruoto Nyderlanduose. Sumokėjo 258 eurus. Sulaukusi prekės ir ją surinkusi pastebėjo, kad sofa-lova neatitinka aprašymo internete: buvo per maža, per vidurį linko, buvo nepatogi.

Vartotoja kreipėsi į pardavėją, kad atsiimtų nekokybišką prekę ir grąžintų pinigus. Pardavėjas informavo, kad prekės paimti atvyks kurjeriai. Nesulaukusi kurjerių, pirkėja vėl kreipėsi į pardavėją, tačiau pardavėjas nebendravo nei elektroniniu paštu, nei telefonu.

Vartotoja kreipėsi pagalbos į Europos vartotojų centrą Lietuvoje. Bendradarbiaujant su EVC Nyderlanduose, vartotojai ne tik buvo grąžinti sumokėti pinigai, bet ir jai palikta sofa-lova.

Europos vartotojų centro Lietuvoje vedėja daktarė Raimonda Balnienė teigia, kad Europos vartotojų centrų tinklui svarbu ne sumų dydžiai, o vartotojų teisės ir jų gynimas.

„Vienodai aktyviai giname vartotojus ir dėl mažų, ir dėl didelių sumų. Gali būti ir dėl 5 eurų, ir dėl kelių dešimčių tūkstančių. Mums svarbu ne sumos dydis, o apginti vartotoją Europoje. Tam ir sukurtas Europos vartotojų centrų tinklas.“

Taip pat noriu pažymėti: vartotojus Europoje giname nemokamai. Svarbu, kad vartotojai nepasirašinėtu sutarčių, neįsigilinė į tekstą ar net jo nesuprasdami, kad vartotojai turėtų prekės ar paslaugos išsigijimą pagrindžiančius dokumentus, susirašinėjimo su

pardavėjais laiškus ir raštus“, - teigia Raimonda Balnienė.

Europos vartotojų centrų tinklas imasi ginti vartotojus, jei jiems patiems nepavyksta to padaryti. Pagalba teikiama nemokamai. Europos vartotojų centras vartotojo gyvenamojoje valstybėje, bendradarbiaudamas su centru verslininko šalyje, padeda spręsti problemas, kilusias vartotojams Europoje, išsigijusiems nekokybišką prekę ar paslaugą kitose Europos Sąjungos valstybėse, Norvegijoje ar Islandijoje.

Europos vartotojų centras Lietuvoje veikia nuo 2005 m.

Centro misija – padėti spręsti problemas, kilusias Lietuvos vartotojams, išsigijusiems nekokybišką prekę ar paslaugą Europos Sąjungos valstybėse narėse, Norvegijoje ar Islandijoje, bei šių valstybių vartotojams, išsigijusiems nekokybišką prekę ar paslaugą Lietuvoje.

Daugiau informacijos Europos vartotojų centro Lietuvoje svetainėje www.ecc.lt

Šis straipsnis buvo finansuojamas Europos Sąjungos Vartotojų Programos (2014-2020).

Šio straipsnio turinys atspindi tik autoriaus poziciją bei yra jo atsakomybė; tai negali būti vertinama kaip atspindinti Europos Komisijos ir/ar Vartotojų, sveikatos, žemės ūkio ir maisto programų vykdomosios agentūros (CHAFEA) ar kitos Europos Sąjungos institucijos poziciją. Europos Komisija ir Agentūra neprisiima jokios atsakomybės už pateiktos informacijos panaudojimą.“

Vasaros skaitymai Klebiškyje

Klebiškio bibliotekoje vyko vaikams skirtas renginys „Skaityti knygą su draugais“. Jau ne pirmą vasarą organizuojamos skaitymų akcijos tikslas - padėti vaikams suvokti, kad skaitymas gali tapti maloniu laisvalaikio praleidimo būdu.

Renginio metu mažieji skaitytojai išsirinko patinkančias knygeles ir jas skaitė kitiems vaikams, su bibliotekininke aptarė, ką perskaitė ir ko išmoko. Renginį vedusi bibliotekininkė Irena Uliauskienė džiaugėsi, kad bibliotekose organizuojamos tokios akcijos. Bibliotekoje 43 metus dirbanti moteris pasakojo, kad yra „iščiupinėjusi“ kiekvieną bibliotekos knygą. „Knygos man yra draugės. Tikiuosi, kad, vykstant tokioms akcijoms, vaikai irgi pamils skaitymą. Man labai patinka idėja, jog vaikai skaito vieni kitiems. Juk su draugais tai daryti daug smagiau“,

– sakė I. Uliauskienė.

Mažieji skaitytojai Gvidas ir Ugnė apie renginį sužinojo iš bibliotekininkės. Jie pasakojo, kad patys retai pasiima knygą į rankas, bet susitikę kartu su kitais vaikais jie noriai skaito ir labiau supranta, kodėl yra svarbu skaityti. „Skaityti svarbu dėl to, kad mokėtum taisyklingai kalbėti, žinotum daug žodžių“, – sakė Gvidas. Ugnė įsitikinusi, kad iš knygų galima daug išmokti. Mergaitės nuomone, „knygos moko kai kurių elgesio taisyklių bei padeda išmokti geriau rašyti“.

Liucija Ališauskaitė

2019 m. liepos 28 dieną, sekmadienį, kaimo bendruomenė „Užugostis“ kviečia visus į tradicinę šventę

Šventa Ona – duonos ponis

Atvykite su šeimomis ir draugais pasveikinti Onučių, pabendrauti, padainuoti, pajudėti ir pasivašinti!

Šventės programa

9:00 - 11:00 sporto varžybos (bėgimas aplink Užugostį, smiginis, jėgos rungtis). Dalyvių registracija vyks liepos 28 dieną nuo 8:30 iki 9:00 Užugosto sporto salėje.

11:30 Varduvininkų pasveikinimas bažnyčioje.

12:00 Šv. Mišios Užugosto Šv. Petro ir Povilo bažnyčioje.

13:30 Šventinis renginys Užugosto sporto salėje:

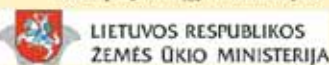
Šventės svečius sveikina kaimo bendruomenė „Užugostis“;

Koncertas: folkloro grupė „RATILAI“; Stakliškių kultūros ir laisvalaikio centro meniniai kolektyvai;

Vaisės;

Diskoteka.

Lėšas projektui įgyvendinti skyrė:

Renginio organizatoriai: Kaimo bendruomenė „Užugostis“

PRENUMERUOK „Gyvenimą“!
SKAITYK „Gyvenimą“!
GYVENK su „Gyvenimu“!
Būk su „Gyvenimu“ ir II šių metų pusmetį!

UM
UTENOS MĖSA
BRANGIAI PERKA GALVIJUS
8 620 33544
Moka iš karto!

Gyvenimas

REDAKCIJOS ADRESAS:
Kauno g. 19 A, LT - 59147 Prienai.
El.paštas: info@gyvenimas.info

Leidžia UAB „GYVENIMAS“ (SL 066).
Laikraštis įkurtas 1946 m. gruodžio 7 d.

Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė

Internete skaitykite: www.gyvenimas.info, www.facebook.com/laikrastiogyvenimas

Redakcija: Redaktorė Ramutė Šimukauskaitė - VERSLAS, ŽEMĖS ŪKIS (60523, ramute@gyvenimas.info); SOCIALINĖS PROBLEMOS, ŠVIETIMAS, MEDICINA, TEISĖSAUGA, PASLAUGOS: Dalė Lazauskienė, redaktorės pavaduotoja (60014, dale@gyvenimas.info); APLINKOSAUGA, NEVYRIAUSYBINĖS ORGANIZACIJOS, KULTŪRA, SPORTAS: Rimantė Jančauskaitė, apžvalgininkė (8 648 46182, rimante@gyvenimas.info); KOREKTŪRA: Ona Ališauskienė (60015); BUHALTERIJA, SKELBIMAI: Ona Lodienė, Zina Lankevičienė (tel./faksas 60012, zina@gyvenimas.info); kompiuterininkai (maketas@gyvenimas.info). Mob. tel. 8 605 19 327.
Redakcijos nuomonė nebūtinai sutampa su laiškų autorių nuomonėmis. Už skelbimų turinį neatsakome.

Laikraštis išeina trečiadieniais ir šeštadieniais.

Ofsetinė spauda. Apimtis - 2 spaudos lankai.

Indeksas 67283. Tiražas: trečiadieniais - 2100 egz., šeštadieniais - 2600 egz. Rinko, maketavo UAB „Gyvenimas“.

Spaudė UAB „Alytaus spaustuvė“, Seirijų g. 17, tel. (8 ~ 315) 73786.

